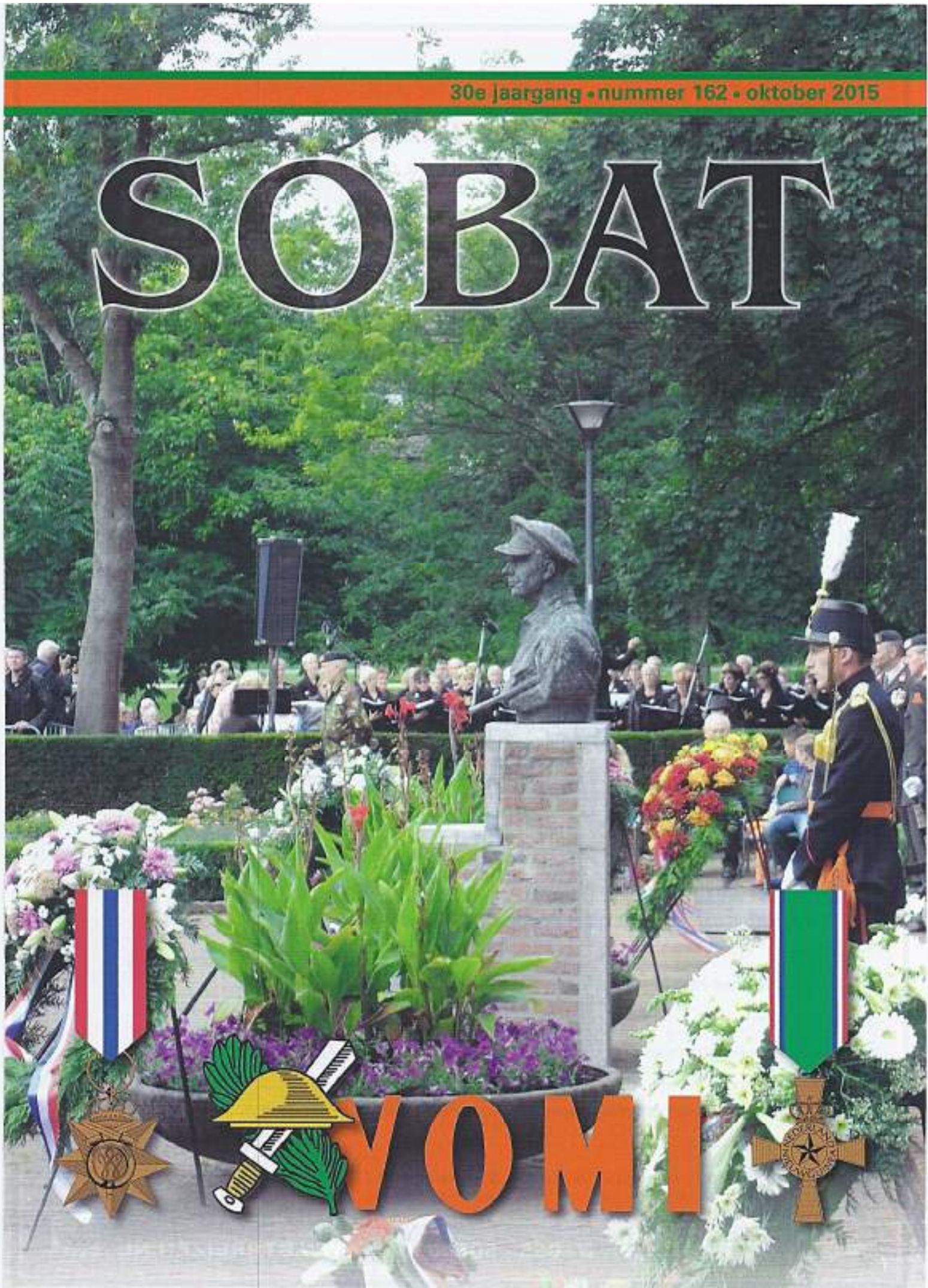

30e jaargang • nummer 162 • oktober 2015

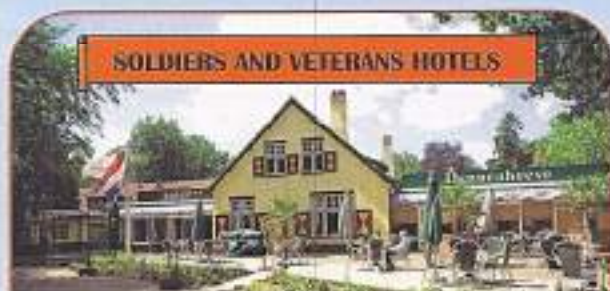
SOBAT

VOMI

SOLDIERS AND VETERANS HOTELS

'All-Inclusive' vakanties
altijd met **Veteranen Voordeel**

SOLDIERS AND VETERANS HOTELS

Hotel Dennenhoeve * Nunspeet / Veluwe**

5 dagen 'All-Inclusive' vakantie € 224,-

Veteranen Winterseizoen prijs € 199,- p.p.

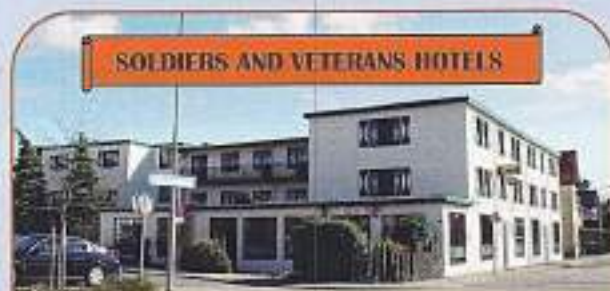

SOLDIERS AND VETERANS HOTELS

Hotel 't Holt ** Diepenheim / Twente

5 dagen 'All-Inclusive' vakantie € 239,-

Veteranen Winterseizoen prijs € 213,- p.p.

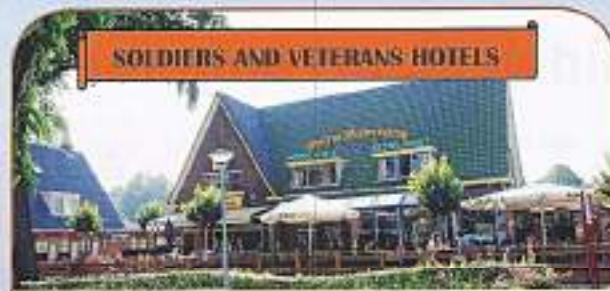

SOLDIERS AND VETERANS HOTELS

Hotel Op de Boud * Valkenburg / Limburg**

5 dagen 'All-Inclusive' vakantie € 255,-

Veteranen gehele jaar - prijs € 229,- p.p.

SOLDIERS AND VETERANS HOTELS

Hotel de Westerburcht * Westerbork / Dr.**

5 dagen 'All-Inclusive' vakantie € 268,-

Veteranen gehele jaar - prijs € 242,- p.p.

SENIOR HOTELS

'All-Inclusive' vakanties

Nieuw

BTR-Reizen biedt alle
Veteranen *10% korting
op al haar aangeboden
Senior Hotels vakanties.

Senior Hotels is een
hotelformule van BTR Reizen met meer dan
30 gastvrije *** en **** familiehotels gelegen
in de mooiste vakantiestrekken in Nederland
en Duitsland.

Ook Senior Hotels is altijd met een
'All-Inclusive' verzorging bestaand uit:

- ✓ logies in comfortabele kamers
- ✓ een uitgebreid ontbijt van buffet
- ✓ een goede lunch of lunchpakket
- ✓ een heerlijk 3 gangen (keuze) diner
of diner van buffet
- ✓ **GRATIS:** van 18.00 tot 22.00 uur
ledere avond gratis drankjes met
een keuze uit: koffie, thee,
frisdranken, vruchtensappen,
tapbieren, jenever en huiswijnen

* Niet boekbaar in combinatie met ander
Kortingen en Acties van BTR Reizen

NIEUW

actie
€ 175,-
p.p.

Senior Hotel Altastenberg / Sauerland

5 dagen 'All-Inclusive' vakantie € 234,-

Kennismakingsactie € 175,- p.p.

SOLDIERS AND VETERANS HOTELS

NIEUW: lang weekend
alleen winterseizoen
vrijdag t/m maandag

Hotel Gaasterland * Rijs / Friesland**

4 dagen 'All-Inclusive' vakantie € 159,-

Veteranen Winterseizoen prijs € 143,- p.p.

BTR REIZEN

055 - 5059500

WWW.BTRREIZEN.NL

KERSTREIZEN 2015

Riviercruises en Autovakanties in de gezelligste tijd van het jaar

Autovakanties

BTR Reizen heeft voor de Kerst een aantal gezellige familiehotels voor u geselecteerd. Hier kunt u in een gezellige sfeer volop genieten van een mooi kerstprogramma, oa. met heerlijke kerstdiners. Vraag naar het gratis folder met alle Kerstreizen.

Vraag naar
de gratis
Kerstreizen folder

Kerst in het Drentse Witteveen

4 dagen Hotel Het Witte Veen Drenthe
van 24 tot 27 december 2015

Prijs per persoon: € 199,00 p.p. met:

- 3 x logies met uitgebreid ontbijtbuffet
- 3 x goed gevuld lunchpakket
- 1 x 3 gangen diner
- 1 x 5-gangen kerstdiner
- 1 x warm/koud kerst dinerbuffet
- gezellige avond met live muziek

GRATIS: drankjes tussen
18.00 - 22.00 uur: koffie, thee,
vruchtensappen, limonade, jenever,
huiswijn en tapbier.

BTR Reizen kerst special

5 dagen Hotel 't Trefpunt Made Brabant
van 23 tot 27 december 2015

Prijs per persoon: € 378,00 p.p. met:

- Aankomst koffie met iets lekkers
- 4 x logies met uitgebreid ontbijtbuffet
- 1 x lunch
- 1 x kerstbrunch
- 2 x 3 gangen diner
- 2 x feestelijk kerstdiner
- Live muziek op 1° kerstdag

GRATIS: uitstapjes per luxe bus:
24 dec. dagtocht naar de kerstmarkt in
Antwerpen
26 dec. middagtocht per luxe bus naar
de klompenmakerij in Dussen

Riviercruises

BTR Reizen heeft ruime keuze aan goed verzorgde riviercruises in gezelligste tijd van het jaar. Op de riviercruiseschepen kunt in een sfeervolle ambiance volop genieten van een heerlijke verzorging en uitstekende service aan boord. Tijdens de kerstcruise wordt u lekker in de watten gelegd met een gezellig kerstprogramma met oa. heerlijke kerstdiners.

7 daagse Kerstcruise 'In familiere sfeer' over de Rijn met MS Rigoletto ****
21 - 27 dec. 2015 va. € 700,- p.p.

8 daagse Kerstcruise over de romantische Rijn met MS Switzerland II ****
21 - 28 dec. 2015 va. € 899,- p.p.

10 daagse Kerstcruise over 'de blauwe' Donau met MS Serenity ****
20 - 29 dec. 2015 va. € 999,- p.p.

5 daagse Kerstshoppingcruise Antwerpen & Brussel met MS Serende I ****
7 - 11 dec. & 14 - 18 dec. 2015 va. € 399,- p.p.

4 of 5 daagse Kerstmarktencruise Keulen & Bonn met MS Rigoletto ****
12 of 13 - 16 dec. 2015 va. € 275,- p.p.

4 daagse Kerstmarktencruise Düsseldorf & Keulen met MS Switzerland II ****
4 - 7 dec. & 11 - 14 dec. & 18 - 21 dec. 2015 va. € 249,- p.p.

BTR REIZEN

055 - 5059500 · WWW.BTRREIZEN.NL

SOBAT

Officieel orgaan van VOMI-NL, Vereniging van organisaties, waarvan de leden veteranen, oud-verzetssoldaten, oud-militairen, verwanten en sympathisanten kunnen verlegenwoordigen.

Verschijnt 6 keer per jaar.

Bestuur

Voorzitter
L. Hoortzij
P. de Hoogstraat 6
6181 DE Elstloo
Tel. 046-4360607
E-mail:
lhoortzij@hotmail.com

**Vice-voorzitter/
Secretaris**
K.J. Orsel
Van Hobokenhaven 63
2993 HT Barendrecht.
Tel. 0180 611612
E-mail:
klassorsel@hve.nl

1e Penningmeester
A. Luijendijk
Voordijk 475
2993 BE Barendrecht
Tel. 0180-618423
E-mail:
fam.luijendijk@gmx.net
Banknummer
NL49 RABO 0180 4201 43
of
NL82 INGB 0004 2393 98
i.n.v. "VOMI-Nederland"
Barendrecht

2e Penningmeester
P. Bergman, Smeethof-
straat 11, 6005 SC Weert
Tel. 0495-564641/
06-12202092. E-mail:
pbergman45@online.nl

Vz./secc. Soc. Comm.
W.F. P. Falst
Stellingenweg 104
8475 EJ Nijeholtpade
Tel. 0561-888772
Mobiel: 06-15100579
E-mail:
vomi-soccomm@kpnmail.nl

Vice-vz./Budgethouder
Th.H.A. Rump
Albatrosstraat 14
2352 EG Leiderdorp
Tel: 071-5416036
E-mail:
Theorump@gmail.com

Vz. VOMI Binnenland
A.M. Mol
De Weeneboom 9
8332 JT Steerwijk
Tel. 0521-512095
E-mail:
a.m.mol@online.nl

Eredelen
R. Gell, J.N. Eloen,
G. de Jong, E. Pereboom,
F.J.F. Smoorenburg.

Leden van Verdienste

G. Determan, G.C. Meuwse, T.J.J. Gastra,
M. Vis, A.M. v.d. Vis - Bloem, B. Vlaschen,
J. Franken, P.J.G.M. de Waardt, J. Ottenbeuning,
P.N. Welten, J. v.d. Ham, H.H.M. Merglen,
P.W. Rayvenhoven, A.W. Scholten, J. Krikke,
G.M. Nattekaas-Determan, P.J. Nattekaas,
K.J. Orsel

Doelstellingen

De vereniging heeft ten doel:

- Het behartigen van de ideale, materiële en immateriële belangen van haar leden.
- Het behartigen van de belangen van de nagelaten betrekkingen van hen, die als gevolg van directe militaire dienstverrichtingen om het leven kwamen of ten gevolge daarvan invalide werden.
- Het ijveren voor het blijvend eeren en herdenken van hen die gevallen zijn tijdens militaire dienstverrichtingen alsmede van hen die tijdens, door of tengevolge van krijgsgevangenschap, ziekte of ongevallen in of door militaire dienst zijn overleden.
- Het bevorderen van het saamhorigheidsgevoel bij en de kameradschap tussen de leden van haar lidverenigingen.
- Het bevorderen van contacten met gelijkgestemde nationale en internationale organisaties.

Beginselen

De vereniging tracht gestelde doelen te verwezenlijken, los van elke partijpolitieke richting, levensovertuiging of religie.
De vereniging staat open voor samenwerking met verenigingen, die zich op overeenkomstig terrein als de VOMI-NL bewegen en aanverwante doelstellingen nastreven.

Raad van Advies

Voorzitter H.F. Coopmans, Brigade-generaal der Jagers bd

Leden
C.W.M. Bredt, Commandeur van Administratie bd
Dr. W.A. Broesder, Kolonel der Koninklijke Marechaussee bd
J.H. de Kley, Luitenant-generaal der Infanterie bd
Prof. dr. R.A.C. Hoksbergen, Emeritus hoogleraar

Ledenadministratie

G.M. Nattekaas-Determan
Amstelpad 17
3181 EA Rozenburg
e-mail: vomicla@gmail.com

Correspondentie:

1. Opgave nieuwe leden, adreswijzigingen, bericht van overlijden e.d. richten aan de secretaris van de vereniging waartoe men behoort. Zie secretariaatsadressen onder "VERENIGINGSNIEUWS"
2. Zaken VOMI betreffend richten aan de secretaris van het Bestuur.

De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden artikelen in te korten en/of veranderingen aan te brengen of, zonder opgave van reden, niet te plaatsen.

De redactie kan niet aansprakelijk gesteld worden voor de inhoud van de geplaatste artikelen.

De artikelen geplaatst in dit blad behoeven niet noodzakelijk de zienswijze van het bestuur weer te geven.

Overname van artikelen is toegestaan mits met bronvermelding.

Redactiecommissie

Voorzitter/hoofdredacteur Th.H.A. Rump (zie onder bestuur)
Secretaris/redacteur E. Falck

De Boegerd 94
5345 JW Oss
Mobiel: 06-54974053
E-mail: ekass@bs4all.nl

Fotobewerking/redacteur A.M. Mol (zie onder bestuur)
Advertenties K.J. Orsel (zie onder bestuur)

Voorplaat: Nationale Herdenking Roermond 2015

Druke Zalsman, Zwolle

Sluitingsdatum inzenden kopij:

Nr. 163 23-10-2015

Website VOMI-NL: www.vomi-nederland.nl

Van de Voorzitter

Na een verkwikkend zomerverlof waarin ik o.a. de Nijmeegse Vierdaagse uitgelopen heb (een 'oud' infanterist moet zijn basisvaardigheden bijhouden!), dient zich in augustus en september steevast een vergadergolf aan. Deze wordt weer afgewisseld met een groot aantal herdenkingen. Daar waar het bestuur wordt uitgenodigd en waar het mogelijk is, geven bestuursleden acte de présence.

Ook ik neem een deel van de uitnodigingen voor mijn rekening. Zo was ik aanwezig bij herdenkingen bij de Indië monumenten in Amstelveen, Leeuwarden en Terneuzen (respectievelijk op 14, 26 en 28 augustus). Nog steeds worden deze herdenkingen bijgewoond door relatief grote aantallen Indië veteranen, vaak vergezeld van hun partner, kinderen en/of kleinkinderen. En dat ondanks de gevorderde leeftijd en de lang niet altijd gunstige weersomstandigheden. Respect en dank aan al deze bezoekers! Bijzonder is telkens weer de herdenking bij het Nationaal Indië Monument in Roermond. Dit jaar werd die voor de 28e keer, op perfecte wijze, georganiseerd. Hoewel het aantal bezoekende veteranen al geruime tijd gestaag minder wordt, waren er niettemin

weer enkele duizenden sobats aanwezig. Zij konden luisteren naar ondermeer een toespraak van onze minister-president en naar die van de nestor der veteranen, luitenant-generaal buiten dienst Ted Melnes (93). Voor de laatste was er een minutenlange, staande ovatie als dank voor zijn krachtige toespraak die recht uit zijn hart kwam. Papier om uit voor te lezen had hij dan ook niet nodig, evenmin als een microfoon overigens!

Op 17 augustus heb ik bij de ambassadeurswoning in Wassenaar de ceremonie bijgewoond waarin herdacht werd dat Soekarno op 17 augustus 1945 (70 jaar geleden) de onafhankelijkheid van Indonesië uitriep. Men hoeft het met deze datum niet eens te zijn, het laat onverlet dat dit een mooie gelegenheid is om het contact te onderhouden met de ambassadeur en de militaire attachés van Indonesië in Nederland.

Op en omstreeks 17 augustus is er elk jaar weer de nodige publiciteit in de media over Indië en het optreden van de Nederlandse militairen aldaar. Dit jaar was het niet anders. In NRC Handelsblad heb ik gereageerd op twee artikelen die enkele

dagen eerder in dit dagblad waren verschenen. U vindt mijn reactie op pagina 5 en 6 van deze "SOBAT".

Uw voorzitter, Leen Noordzij

30 JAAR

SOBAT

1985

VOMI NEDERLAND

2015

Op vrijdag 14 en zaterdag 15 augustus jl. zijn in NRC Handelsblad artikelen verschenen over het proefschrift (doctoraal studie) van de Zwitsers-Nederlandse historicus Remy Limpach. In deze artikelen -komend van de hand van redactrice mevr. Anne-Lot Hoek - wordt een samenvatting gegeven van het proefschrift van Remy Limpach, waarin hij o.a. concludeert dat "Nederlandse militairen systematisch en op grote schaal extreem geweld hebben gebruikt tegen Indonesiërs na het uitroepen van de Indonesische onafhankelijkheid in 1945". Limpach hoopt dit jaar op dit proefschrift te promoveren aan de Universiteit van Bern.

NRC Handelsblad heeft Leen Noordzij als voorzitter van VOMI Nederland gevraagd in de editie van maandag 17 augustus een opiniestuk als reactie op deze artikelen te schrijven.

Met toestemming van NRC Handelsblad en de auteur van het artikel volgt onderstaand integraal dit opiniestuk.

NRC HANDELSBLAD

Opinie

"Onderzoek dan ook de andere kant"

Mijn eerste gedachte was "wie geschoren wordt, moet stilzitten". Want vlijmscherp stelt Limpach in zijn proefschrift dat Nederlandse militairen op structurele en op grote schaal extreem geweld hebben gebruikt tegen Indonesiërs in de periode 1945-1950. Dat komt hard aan en zal ongetwijfeld bij Indië veteranen oude wonden openrijten of nieuwe slaan.

Als voorzitter van de Vereniging Oud-Militairen Indië- en Nieuw Guineagangers (VOMI) waag ik het toch om te reageren. Terughoudend, omdat ik de precieze inhoud van het proefschrift niet ken. De artikelen van Anne-Lot Hoek geven slechts de hoofdlijnen weer maar zijn voldoende aanleiding om de dissertatie in september zorgvuldig te bestuderen. Na jarenlang grondig onderzoek zullen de feiten in de dissertatie ongetwijfeld juist zijn, maar zijn de conclusies dat ook?

Net als de lezer ben ik geschokt door de ernst en de omvang van de geweldsincidenten zoals beschreven in beide artikelen. Als oud-militair ben ik opgegroeid met wet- en regelgeving voor optreden in conflicten, zoals het militair strafrecht, het oorlogsrecht en de Geneefse Conventies. Daarin wordt voldoende duidelijk gemaakt wat niet is toegestaan in oorlogssituaties. Evenals voor mij is het daarom voor Indië veteranen glashelder dat destijds gepleegde schendingen van het oorlogsrecht ontoelaatbaar zijn. De rechter had dat moeten beoordelen en kon daarbij dan verzachtende omstandigheid in beschouwing nemen. Mij bekruipt echter het gevoel dat aan de 'trias politica' soms een eigen interpretatie werd gegeven. Hopelijk geeft de dissertatie daarop uitsluitsel.

Nog een reden voor terughoudendheid is de wetenschap dat het merendeel van de Indië veteranen zich niet herkent in het geschetste beeld. In tien jaar voorzitterschap VOMI heb ik minimaal duizend Indië veteranen gesproken over hun uitzendervaringen, maar slechts een enkeling bleek geconfronteerd geweest met geweld zoals Limpach dat beschrijft. Maar realiteit is dat een "schone oorlog" niet bestaat. Destijds stelde Nederland inderhaast een troepenmacht samen van tweehonderdduizend man. Dat leger bestond uit oorlogsvrijwilligers (OVW), dienstplichtigen en KNIL-militairen. De KNIL-militairen hadden net een jarenlange wrede internering of dwangarbeid aan de Birma spoorlijn achter de rug. De dienstplichtigen en OVW'ers kwamen uit alle lagen van de bevolking. Zonder strenge selectie

en met een belabberde voorbereiding is het onvermijdelijk dat er militairen doorslippen die uit aanleg of onder omstandigheden bij gebrek aan voldoende ethisch besef buitenrechtelijk geweld toepassen. Ik hoop in de dissertatie een deugdelijke onderbouwing te vinden voor het grote aantal gevallen van extreem geweld. Op dit moment durf ik te stellen dat negenennegentig procent van de Indiëveteranen wel volgens de regels heeft geopereerd en onze waardering verdient. Daarmee vergoelijk ik de schendingen zeker niet en ik kan de lezer verzekeren dat ook Indiëgangers deze unaniem afkeuren. Veteranen die wel bij schendingen betrokken waren, ik ken er enkele, hebben stuk voor stuk wroeging. Een loden last die zij hun leven lang meezeulen. Misschien waren zij beter af geweest met een veroordeling destijds. Dan hadden zij voor hun daden geboet en was die last mogelijk lichter geweest.

Herhaaldelijk is gepleit voor een diepgaand onderzoek naar het Nederlandse militaire optreden in Indië. Zo ook in het artikel van zaterdag, Medio 2012 hebben drie historische instituten, daaronder het Nederlands Instituut voor Militaire Historie (NIMH) waar Limpach nu werkzaam is, een driejarig onderzoek voorgesteld. De regering kende toen de benodigde drie miljoen euro subsidie niet toe maar wellicht leiden de conclusies van Limpach nu tot een heroverweging.

VOMI was in 2012 niet tegen dit onderzoek, mits dit ook het optreden van de opposenten zou omvatten, inbegrepen begane misdrijven. Dat standpunt is sindsdien ongewijzigd. Ons volk heeft er recht op om zo volledig en objectief mogelijke geïnformeerd te worden. Alleen de geweldsincidenten aan Nederlandse zijde onderzoeken zoals Limpach nu heeft gedaan, geeft een eenzijdig beeld dat het in zich heeft om een eigen leven te gaan leiden.

Limpach geeft met zijn onderzoek inzicht in, volgens hem, structureel geweld aan Nederlandse zijde. Het wachten is nu op iemand die wil promoveren op hetzelfde onderwerp aan Indonesische zijde. Een van de lezers wellicht?

*Leen Noordzij
Generaal-majoor buiten dienst
Voorzitter VOMI Nederland*

Open dagen

Elk jaar houdt de krijgsmacht open dagen. Dan presenteren 2 krijgsmachtdelen zich aan het volk en iedereen is welkom om een blik achter de schermen te werpen.

Luchtmachtdagen

De Luchtmachtdagen 2016 zijn op vrijdag 10 en zaterdag 11 juni op Vliegbasis Leeuwarden.

Landmachtdagen

De Landmachtdagen 2016 zijn niet op een kazernes. De diverse activiteiten vinden plaats in het hele land. Data, locaties en programma volgen nog.

Marinedagen

In 2016 zijn er **geen** Marinedagen.

Bespreking van Hylke Speerstra, 'Op klompen door de dessa Indiëgangers vertellen' (Amsterdam/Antwerpen 2015)

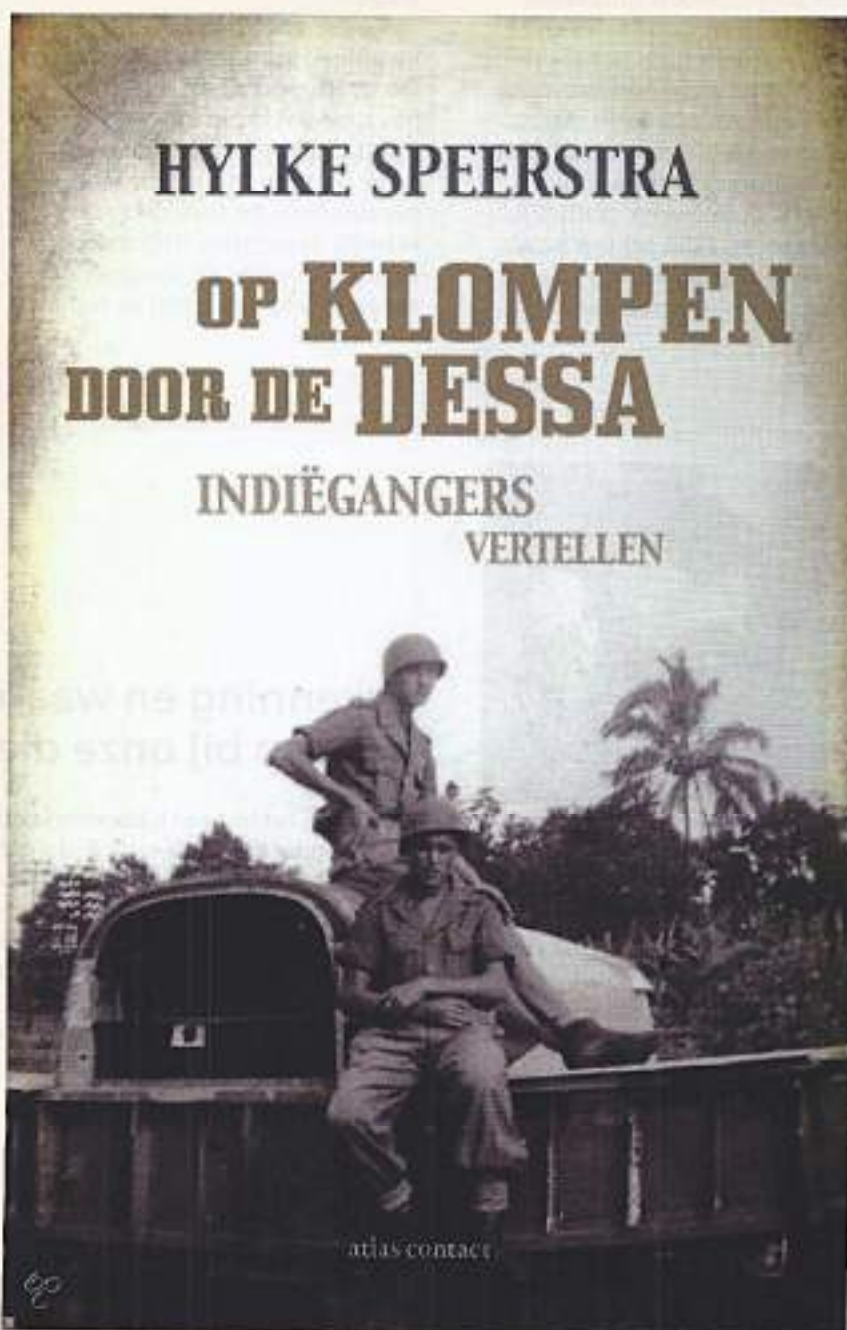
Rondom kerst 1946 kreeg de tonnenrijder Boele Jagersma bericht dat hij naar het stadhuis van Leeuwarden moest komen. Hij voorvoelde het ergste. In zijn plaats ging daarom zijn jongste zoon maar naar het stadhuis waar hem door het loket een telegram werd toegeschoven met daarin de mededeling dat zijn broer in Indië was omgekomen. Zo ging dat in het Leeuwarden van 1946: naaste familieleden moesten maar zelf naar het stadhuis komen om het bericht van de dood van hun dierbaarste te vernemen.

Deze en andere schrijvende verhalen maken het lezen van het boek 'Op klompen door de dessa' van Hylke Speerstra tot een indrukwekkende ervaring. Hij sprak uitgebreid met een achttiental Friese mannen dat na de oorlog opdracht kreeg om naar Nederlands-Indië te vertrekken om daar de strijd aan te binden tegen de opstandelingen. Veel van hen hadden al jaren van verzet of onderduiken achter de rug en terwijl zij nog bezig waren om hun leven weer op de rails te krijgen, werden zij bijna letterlijk uit hun biotoop geplukt om twee tot drie jaar door te brengen in een gebied dat zij alleen van de aardrijkskundelessen kenden. Na hun terugkeer kregen zij niet of nauwelijks begeleiding om hun leven weer op te pakken, terwijl een 'dank je wel' van de kant van de Nederlandse regering er al helemaal niet van afkon. De boosheid over hun Indiëtijd en de nasleep daarvan spat dan ook veelvuldig uit de liefst 318 bladzijden van dit boek, dat ook in de Friese taal is verschenen.

Wat opvalt in dit boek is dat de gesprekspartners van Hylke

Speerstra in alle openheid vertelden over hun ervaringen en opgedane emoties. Vaak kwamen zij met verhalen die zij voordien zelfs niet met hun vrouw of kinderen hadden gedeeld. In het boek komt zelfs een deserteur aan het woord,

waardoor het beeld van de behandelde episode alleen maar completer is geworden. Rinse Zijlstra, die weigeraars moest inrekenen, heeft het er nog moeilijk mee: 'In de oorlog moesten wij onderduiken om uit de handen van de Duitsers

te blijven, in Schoonhoven hebben wij ons laten overhalen jacht te maken op jongens die niet mee wilden doen in Indië. Jongens van ons eigen volk nog wel'. Ook worden pijnlijke gebeurtenissen, zoals martelingen en standrechtelijke executies, niet uit de weg gegaan. Aangrijpend vaak voor de lezer van nu, maar traumatisch voor de mannen die daarbij betrokken waren en vaak slecht voorbereid in een oorlog werden gezogen waar zij niet om hadden gevraagd. Hartverscheurend zijn ook de verhalen van verbroken liefdes, omdat ouders probeerden een verloving van hun dochter met uitgezonden militairen te saboteren door brieven aan hun geliefden achter te houden of zelfs een vervalste brief stuurden waarin de verloving werd opgezegd. Een in de literatuur nauwelijks belicht onderwerp, namelijk de kinderen die bij Indische meisjes werden verwekt en vervolgens moesten worden

achtergelaten, wordt evenmin gemeded: '(...) ik probeerde het weg te stoppen, maar na mijn tachtigste lukte dat niet meer. Dus toen heb ik het mijn vrouw, kinderen en kleinkinderen verteld. In 2002 ben ik naar Indië teruggegaan. Met mijn vrouw en het oudste kleinkind. De moeder bleek gestorven, het kind heb ik ontmoet'. En wat te denken van Ale van der Meer die met andere dienstplichtigen werd aangewezen om ter doodveroordeelde Japanse militairen te executeren: '(...) soms was er eentje die juist mij aankeek. Een keer, één keer was het een bange blik. Daar denk ik nog wel eens aan. Die angst'.

Liefst 156 Friese militairen kwamen om het leven in de Oost. Hun dood sloeg in alle gevallen zware wonden in hun familie en vriendenkring. Over de mannen die het wel overleefden en terugkeerden schrijft Speerstra: 'Het aantal PTSS'ers onder de jongens die tussen 1945 en 1950 in Indië

zaten, is nooit bekendgemaakt. Er is ook nooit goed onderzoek naar gedaan. Ze moesten zich er tot hun dood maar zelf mee zien te redden'.

Hylke Speerstra is erin geslaagd, ook door zijn vaardige pen, om aan mensen het woord te geven die het verdienen om aan de vergetelheid ontrukkt te worden. 'Op klompen door de dessa' is een boek dat er zijn mag en het is het waard om door veel veteranen, hun familieleden en vrienden gelezen te worden.

Gerrit Valk

"Erkenning en waardering staan voorop bij onze dienstverlening"

Veteranen hebben een bijzondere status in Nederland. Monuta wil graag iets terugdoen voor die mensen die zich hebben ingezet in dienst van de vrede. Daarom ontwikkelden we de Monuta Veteranenuitvaart. Om recht te doen aan het bijzondere verleden van veteranen. Een veteranenuitvaart is een uitvaart met bijzondere elementen die te maken hebben met het verleden als veteraan. Het team bijzondere uitvaarten van Monuta heeft alle kennis in huis om een veteranenuitvaart te verzorgen. De teamleden zijn bekend met verschillende protocollen, ceremonieel en onderscheidingen.

Monuta team bijzondere uitvaarten

Wij zijn 24 uur per dag bereikbaar op 055 - 527 42 77.

Kijk ook op www.monuta.nl/veteranen

Monuta

De steun bij iedere uitvaart.

Alle ECHOS Homes zijn Veteranenontmoetingscentra

ECHOS Homes zijn van oudsher unieke ontmoetingscentra met een gezellige huiskamer, multifunctionele vergader- en ontspanningsfaciliteiten en een prima keuken.

- ★ ECHOS Homes kunnen zowel kleine als grote groepen (ca. 150 personen) accommoderen.
- ★ Bel even met onderstaande contactpersonen om uw wensen te bespreken.
- ★ ECHOS Homes hebben de status 'militaire accommodatie'. Wij kunnen al uw activiteiten en evenementen die door Defensie worden gesubsidieerd, direct voor u declareren.

ECHOS Home 'de Schakel' gastvrouw: Marieke Potappel
Leuvenumseweg 68, 3852 AS Ermelo tel. 0341 - 552 830

ECHOS Home 'de Landing' gastheer: David Mammen
Deelenseweg 28, 6816 TS Schaarsbergen tel. 026 - 44 30 487

ECHOS Home 'de Vrijheid' gastheer: Ronnie Reumer
Eindhovensedijk 33, 5688 GN Osselot tel. 040 - 29 04 515

ECHOS Home 'het Bakken' gastheer: Han Mennink
Johannes Postweg 5, 7973 JB Darp (Havelte) tel. 0521 - 341 297

ECHOS Home 'het Anker' gastheer: Aart Werkman
Toepad 110, 3063 NJ Rotterdam tel. 010 - 24 299 10

ECHOS Home 'de Eendracht' gastheer: Frank van Dekken
Schapendijkje 8, 1782 TD Den Helder tel. 0223 - 655 066

ECHOS Home 'Baan Zulu' gastheer: Ad Muijwijk
Otterloseweg 12-A, 6732 BS Harskamp tel. 0318 - 453 060

www.echos.nl

Het Rozenpakhuijs Bloemen en Planten John Scheurkogel

Middeldijk 73 A ~ 2992 SH Barendrecht
Tel.: 0180-621298
Info@hetrozenpakhuijs.nl
Website: www.hetrozenpakhuijs.nl

Openingstijden
Maandag t/m zaterdag
08:00-18:00 uur
Vrijdag 08:00-20:00 uur

SOBAT

Schandvlek van de Staat der Nederlanden (deel 15)

R.J. de Rijk

De volgende dag, 9 juli 1950, gebruikte ik om vele kladjes van aantekeningen in mijn schrift te noteren, terwijl Alex bezig was (middels lijsten van artikelen) alles wat mee moest, te controleren en klaar te zetten. Ik kreeg van hem nog een lijst van de totale inhoud van onze grote verbandtrommel, waarvan het grootste deel van 'Paatje' afkomstig was, t.w.:

- * verbandschaar - pincet-
pipet - oogglasje -
veiligheidsspelden
- * 4 pakken kompressen à 100 stuks
- * 5 pakken hydrofielgaas à 100 stuks
- * 4 pakken jodiformgaas à 100 stuks
- * 10 pakken watten
- * 10 dozen zwachtels 8 cm
- * 30 rollen drukverband
- * 5 dozen aspirine
- * 2 flessen vitamine C, à 1000 tabletten
- * 2 flessen atibrine à 1000 tabletten
- * 2 flessen kinine à 1000 tabletten
- * 3 flessen jodium à 100 cc,
- * 2 flessen boorzalf à 500 cc,
- * 20 pakjes sulfa wondpoeder
- * 5 rollen pleisterband à 5 meter x 5 cm,
- * 5 doosjes boorzalf,
- * 5 teerzalf (trekzalf)

Verder moesten de volgende punten de komende week nog worden afgewerkt:

- 10/7 door Alex de bemanning inlichten i.v.m. het meenemen van Kauwert en zijn vrouw, maar niets mededelen over de loslippigheid van Oom Sapoelette.
- 12/7 Jerrycans met drinkwater vullen.
- 12/7 Patti gaat mee om Solarolie KOALA'S te tanken.
- 15/7 Passeurbiljet ophalen bij

inspecteur Nijssen en GMC-truck aanvragen (z.g. verhuizing).

- 15/7 Tweede keer inkoop van voeding voor a/b KOALA'S.

Maandagmiddag 10 juli 1950 reed Alex na diensttijd op zijn Harley naar de adressen van de bemanningsleden om hen in te lichten i.v.m. het meenemen van Kauwert als DC en zijn vrouw. Toen hij thuis kwam zei hij, dat ze allemaal wel erg 'zuinig' keken maar verder geen commentaar naar voren brachten.

Ms KOALA'S

Woensdag 12 juli 1950 na onze diensttijd waren Alex, mijn vrouw en ik direct begonnen om onze 20 jerrycans met drinkwater in de badkamer te vullen. Dat ging vrij langzaam omdat de waterdruk voor de zoveelste keer weer verminderde, maar tegen 17.00 uur waren alle jerrycans gevuld en afgesloten. Inmiddels kwam Patti met Manuhutu nog even bij ons thuis om verslag uit te brengen. Zij vertelden dat het tanken van de solarolie voor de KOALA'S goed was verlopen, waarbij

zij tevens de pijlmaat hadden kunnen opnemen. Patti had met Manuhutu voordien afgesproken dat hij als 'oude vriend' met Patti mee zou gaan. Het tanken gebeurde aan de onderzeedienstkade tussen de ligplaats van de KVD en het laadstation voor onderzeeboten op het Marine-Etablissement. Zij hebben geholpen de slangen aan te sluiten, terwijl Patti bij de olieafsluiter met teller stond en zo het aantal liters kon aflezen. Zodoende wist hij dat er 22.000 liter was bijgetankt. Volgens de machinist van de KOALA'S was er naar

schatting op zijn pijlmaat in de machinekamer nog 6000 liter in beide tanks aanwezig voor dat zij gingen tanken. Wij waren verheugd dat een van onze grootste zorgen was opgelost, waardoor wij de beschikking hadden over ruim 28.000 liter solarolie. Begrijpelijk dat wij op dat moment in de allerbeste stemming waren en dat het ons de stimulans gaf om definitief door te gaan.

Donderdag 13 juli 1950 reed ik in de middag op mijn Harley naar inspecteur J.L. Nijssen van

de Marine Basis Politie afdeling vervoer, want ik moest nog een GMC-truck organiseren voor a.s. zaterdag. Nu was het bij de marine zo dat men niet moelijk deed wanneer iemand voor d.v. een verhuizing of anderszins iets nodig had. Ik vertelde inspecteur Nijssen dat ik het komende weekeinde een zeer goede kennis zou verhuizen in Soerabaja en daarvoor een GMC-truck met kap nodig had. Nijssen was een rondborstige Limburger en wij konden elkaar goed verdragen. "Natuurlijk, De Rijk," zei hij en twijfelde geen moment, pakte een passeerbiljet van de Koninklijke Marine, plaatste zijn handtekening, gaf mij het kentekennummer van de truck op en zei laconiek: "Hier De Rijk, ga jij met de feestdagen maar lekker verhuizen hoor, vul zelf maar verder in en kom vrijdagmiddag die kar maar halen, want zaterdag, zondag en maandag zijn wij toch gesloten". Wij zaten nog even te praten en kort daarna reed ik naar huis. Ik liet Alex en mijn vrouw het passeerbiljet zien die meteen begonnen te glunderen. Vrijdag 14 juli 1950 reed Alex mij in de middag op zijn Harley naar de afdeling vervoer. Ik haalde de GMC-truck op en reed hem naar de Pasiranweg achter ons huis. Diezelfde avond hebben wij nog het grootste deel van onze koffers en kisten ingeladen en Manuhutu was vrijwillig bereid om de nacht door te brengen in de truck, zodat er niets gestolen zou worden. Voor zijn matras als nachtbivak werd door ons gezorgd.

Op 15 juli 1950 gingen Alex en ik, ieder op onze eigen Harley, naar de stad. Ik moest in Toendjoengan bij TOKO "PIET" zijn om voor de tweede maal voedinginkopen te doen en Alex had een afspraak om 14.30 uur nabij de Wonokromobrug, alwaar hij het KNIL-detachement militairen dat uit Malang moest komen, zou opwachten om hen te begeleiden naar de marinebasis. Ik had Alex het passeerbiljet verstrekt, zodat hij bij de

TOKO "PIET"
 P. & D. * 18188
 Toendjoengan 101
 TELF: 1161 - 4196 Z

Statis 15/7 1950
 Tuan V. M. Nijssen
 Njonja

100 Kelo	Kerisi	95,-
5 bl.	Bumbu a 12.25	61.25
2 "	Olie a 12.00	24.00
1 "	Kaffie 9kg. a 9.00	85.50
10 kg.	Sukro a 3.50	35.00
20 Stang.	Zap a 1.45	29.00
		f 329.75
Statis		
1 Karang	f 5.00	
1 Karang	10.00	f 15.00
		f 344.75
20 bl.	Corundum	70.00
10 "	Vienna wort	40.00
1 kg.	Kayu	0.50
		f 455.25

Bon Inkoop van proviand TOKO "PIET"

politiepost aan de Perwerdabrug ongehinderd zou kunnen doorrijden. Nadat ik mijn boodschappen bij TOKO "PIET" had gedaan, reed ik weer naar huis waar onze bemanningsleden druppelsgewijs binnen waren gekomen.

Ik heb hen toen, voor de eerste maal, medegedeeld dat vanavond een bewapend KNIL-detachement uit Malang met ons mee zou gaan en dat Alex hen aan het ophalen was. Hun uitbundigheid kende haast geen grenzen. Het gevoel van een militaire beveiliging was ook voor hen een prettige wetenschap.

Omstreeks 18.00 uur kwam Alex terug zonder detachement KNIL-militairen. Wel had hij bij de Wonokromobrug sergeant Pieters gesproken en deze had hem medegedeeld, dat er sprake van zou zijn (?): dat Soekarno de jonge R.M.S. zou

erkennen en daarom zou het detachement nog 'even willen wachten'!

Onze bemanningsleden waren woedend op de KNIL-militairen en staken hun meningen dan ook niet onder stoelen of banken. Ik heb hun gemoederen wat gekalmeerd en zei hen dat dit onmogelijk was omdat ten eerste daarover niets bekend was geworden via de media, ten tweede, op de marinebasis alles in gereedheid werd gebracht als voorbereiding voor de invasie in de Molukken en ten derde, mede gelet op de vastgelopen demobilisatieontwikkelingen van ca. 4000 Ambonese KNIL-militairen, de onrechtmatig gearresteerde regering van de deelstaat Oost-Indonesië door de Japanse Deelstaat-Repoeblik Indonesia, alsmede de niet geslaagde 'missie' van de Soekarnovriend, de heer Leimena.

De geschiedenis van 1-9 RI (OVW Bataljon "Friesland")

Deel 5

De bedoeling van de V-Brigade was om zo ver mogelijk op te rukken naar het oosten waarbij als doel werd gesteld de plaats Keboemen in te nemen vóór de wapenstilstand die op 5 augustus om 00.00 uur zou ingaan, maar door de wegversperringen lukte dit helaas niet. Men kwam tot Gombong. Bijna gehaald maar toch mislukt. Om 00.00 uur op 5 augustus 1947 ging de wapenstilstand in en moest het bataljon terugkeren op zijn schreden. Zo geordend als het konvooi in de opmars opereerde, zo'n janboel was de terugtocht op de morgen van 5 augustus. Men kon dit maar heel moeilijk een plekje geven. In het bataljon werd deze terugkeer naar Poerbalingga, die het bataljon het gevoel van een nederlaag gaf, als één van de moeilijkste ogenblikken uit hun Indië-periode gevoeld. Het was bijna niet te verteren, maar zij moesten de blik richten op wat er wel gepresteerd was in de voorblijggane twee weken van actie en dat was echt niet weinig. De hele actie had, ondanks de voorspellingen van 10% gesneuvelden en gewonden, in het geheel geen enkele gesneuvelde of gewonde in het bataljon gebracht en daar kon het men alleen maar dankbaar voor zijn. Daarnaast waren er bijna bovenmenselijke prestaties geleverd door de chauffeurs die de voertuigen moesten loodsen over soms onbegaanbare wegen, daarbij geholpen door de pioniers en de genie die bijna onafgebroken wegen en bruggen -waar mogelijk- repareerden en/of aanlegden om de opmars door te laten gaan. Niet één voertuig raakte defect. De motorordonnansen hadden dag in dag uit alleen maar stof gegeten en bij hen was geen

noemenswaardig ongeluk voorgekomen. Doch niet alleen deze genoemde groepen, maar ook de verzorging en last but not least, iedere militair van hoog tot laag had zich van de beste kant laten zien, bezeten van de wil om te doen wat opgedragen werd. Het was een goed geoliede organisatie, waarbinnen de samenwerking boven alle twijfel verheven was. De kolonel had zichzelf niet te hoog gevoeld om, toen de soldaten van vermoeidheid bijna niet meer op hun benen konden staan en in slaap vielen op de plaats waar ze stonden of lagen, tijdens een nachtelijke stop wacht te gaan lopen bij de voertuigen met zijn revolver in de vuist. Zou hij naast zijn huzarenstuk van de tocht langs de Slamet ook mede voor dit optreden de hoogste militaire onderscheiding hebben gekregen? Hoe het ook zij, verdiend was deze onderscheiding well

wel, totdat het de OVW'ers de keel uit begon te hangen en zij de tactiek van Bandoeng weer gingen toepassen. Het gebied dat zij moesten controleren was echter te groot zodat de tegenpartij voortdurend de kans kreeg te infiltreren, maar het bataljon ging constant de "strijd" weer aan terwijl de tegenpartij voortdurend de openlijke confrontatie schuwde. De maanden vanaf september 1947 waren vervelend, het was voortdurend een kat en muisspel. Maar toen de bevolking in de gaten kreeg dat de "Hollanders" echt anders waren in hun optreden tegenover de bevolking dan hun eigen volksgenoten, toen keerde het vertrouwen weer terug en daarmee ook de rust en de hulp aan de Nederlanders. Hierdoor konden vele indringers worden opgepakt en gevaarlijke situaties tijdig worden ontmanteld. Men ging de kampongs weer bewonen en de pasars werden

Vanaf de dag dat de wapenstilstand was ingegaan, herhaalde zich het "feest" dat ook in de omgeving van Bandoeng door de TNI al was gepresenteerd. Men predikte rust, maar men bracht onrust in velerlei vormen. Het bataljon ging dus weer over tot de orde van patrouilles hier en patrouilles daar. Iedere dag was het opnieuw uitrukken en de tegenpartij verdrijven c.q. onder schot houden. Wat het bataljon niet mocht -de demarcatielijn overtrekken- dat deed de TNI

ook hier weer bezocht. Deze ontwikkelingen gaven het bataljon weer moed voor de toekomst, hoewel men dagelijks op zijn hoede moest blijven en constant patrouilles moest uitsuren om de wegen en de verbindingen open te houden. Het bleven vermoeiende tijden en zwaar werken. Ter illustratie het volgende: Vanaf 4 augustus was het "staakt het vuren" maar de werkelijkheid was dat tussen oktober 1947 en januari 1948 er 56 keer agressief werd opgetreden door de tegenpartij

aan de Nederlandse zijde van de Van Mooklijn. Voor zover bekend werd door het bataljon in dezelfde periode één keer de demarcatielijn overschreden ten noordoosten van Poerbalingga, hoewel dit ten strengste verboden was. Tijdens een patrouille langs deze lijn werd er naast geweervuur ook met een mitrailleur geschoten. Door plat te gaan, kwamen er geen slachtoffers. Na onderling overleg werd besloten de tegenstander op eigen terrein aan te vallen. Via een omtrekkende beweging en via een kali kwamen wij met zes man, bewapend met een bren en vijf geweren, achter de bewuste post die vrijwel constant bleef vuren naar de plek waar ze ons het laatst hadden gezien en vanwaar zij regelmatig vuur kregen van Nederlandse zijde. Er werden 9 Indonesiërs geteld, die vrij zeker geen van allen de overval hebben overleefd. Omdat gevreesd werd voor meer Indonesiërs in de buurt werden de wapens niet buit gemaakt, maar werd snel de terugtocht aanvaard. Van deze actie is na beraad met de verantwoordelijke officieren (allen oud-leden van de BS) besloten aan het geheel geen ruchtbaarheid te geven.

Eind oktober was de maat vol en ging 1-9 RI in samenwerking met andere onderdelen tot de aanval over. Dit resulteerde in bijna 50 doden aan republikeinse zijde. Het resultaat was dat zij zich daarna rustiger hielden. Halverwege december 1947 kreeg men inlichtingen vanuit een kampong-zuidwest van Poerbalingga dat zich daar een verblijfplaats van een sabotagegroep van de TNI bevond. Onmiddellijk werd ingegrepen en het resultaat was de totale uitschakeling van deze groep, de buit was groot en bestond uit granaten die als landmijnen werden gebruikt alsmede veel andere explosieven, handgranaten etc. Hierna werd het in dit gebied ook rustig.

In het zuidoosten van het gebied van het bataljon in de richting van Bandjarnegara was het ook voortdurend onrustig, maar de vijand liet het bijna nooit tot een treffen komen. Men legde hinderlagen, verborg trekbommen etc. maar verdween voordat de Nederlanders ter plekke waren. Begin november 1947 was het echter wel raak en werd een patrouille door een trekbom geraakt, waardoor 5 leden van het bataljon omkwamen. Het hoofdkwartier van de TNI buiten het gebied van het bataljon werd door de luchtmacht op "geëigende wijze gecorrigeerd", hetgeen betekende dat het vernietigd werd. Na nog een zuiveringsactie in dit gebied werd het ook daar rustig. Eind 1947 werd het rustiger in het hele gebied en werd de

wapenstilstand beter in acht genomen, zodat het bataljon ook meer rust kreeg en aan andere taken aandacht kon schenken.

Tijdens de periode van augustus 1947 tot januari 1948 verloor het bataljon in het gebied Poerbalingga in totaal 10 man.

SOBAT

Bijna 80 jaren aan het 'stuur' en nog altijd bezig! (deel 2 en slot)

Buitenpost Arse heeft, december 1949, de 'betrekkelijke' eer als eerste buitenpost te worden overgedragen aan de nog jonge Republiek Indonesia van Soekarno. Veel pers, VN-autoriteiten en hoge Nederlandse militairen zijn daarbij aanwezig. De jonge Theo ervaart het van wel heel dichtbij en slaat het voor altijd op in zijn geheugen. Feit is dat het werk voor zijn compagnie is gedaan en hij wordt gerepatriëerd via Batavia (nu Jakarta) naar Java en wordt in de omgeving van Bandoeng gestationeerd. Hij is intussen bevorderd tot 2e luitenant en mag eerst als Welzijnsofficier functioneren en wordt aangewezen als opvolger van de kapitein-adjutant van de bataljonscommandant, overste Lutkie. Maar dat gaat niet door, want ook het thuisfront heeft niet stilgezeten. Zijn vader heeft opnieuw een 'verzoek tot onmisbaarheid thuis in de zaak' ingediend en deze keer met succes. Theo mag terug naar zijn vaderland, neemt afscheid van zijn superieuren en kameraden en keert per vliegtuig terug naar Nederland. De vlucht duurt 4 dagen, nog even dreigt er iets mis te gaan omdat er machinestoringen zijn, maar de KLM lost dat gelukkig op en hij landt op 9 september 1950 op Schiphol, zijn missie zit er op. Op Brabantse bodem wordt hij meer dan hartelijk begroet door zijn ouders en familie, tonen buurtbewoners, schoolkameraden en oud-verkenners hoe welkom hij is. Kortom een groots onthaal, 'de verloren zoon' is weer thuis. Meteen wordt hem het Ereteken voor Orde en Vrede, ingesteld door Koningin Wilhelmina op 17 december 1947, op waardige wijze toegekend en uitgereikt. Nog even formaliteiten afwikkelen op de Isabellakazerne in Vught en dan is het over. Nog wel legt hij op

plechtige wijze de officierseed af, in Indië waren daar gelet op de gevaarlijk omstandigheden geen mogelijkheden voor. Hij zwaait af, maar dan is het nog niet helemaal gedaan, hij moet/mag nog een achttal keren op herhaling, totaal 134 dagen en dat is nimmer een zware opgave voor hem geweest. Als vader geen zaak zou hebben gehad... Theo zou beroepsmilitair zijn geworden... wellicht!

specialisme: handschoenen. Wederom een zware stagetijd in Brussel maar in 1953 krijgt hij vaste voet onder de grond bij papa's Arnold Verwiel N.V. Bij Defensie zijn ze hem niet vergeten, op voordracht van de Minister van Oorlog wordt hij per 1 januari 1954 door H.M. Koningin Juliana bevorderd tot 1e luitenant. Of het zijn ridderlijkheid is geweest of overige vaardigheden is tot op

Theo Verwiel bij de foto van zijn vader

Weer burger, het arbeidzame leven gaat maar door

Teruggekeerd in weer het normale patroon moet Theo aan het werk. Vader heeft het al uitgekend, want zo ging dat vaak in die tijd. Zijn oom in Medemblik had een textielzaak. Theo was beoogd opvolger, loopt daarvoor stage in Amsterdam, een proefjaar in Medemblik maar alle wensen van vader ten spijt, het Brabantse blijft trekken en hij keert terug naar Waalwijk en wordt aspirant-directeur in de zaak van vader, belast met het

heden niet uitgezocht, maar bij de eerste ontmoeting met zijn Janine, een maatschappelijk werkster bij AaBe wollen deken fabriek, tijdens een 'heidens' carnavalsfeest, springen de vonken over en dat nog altijd, 1 september jl. waren ze 56 jaar getrouwd, kom daar maar eens om in deze hectische tijden. Ze krijgen vier prachtige zonen en zijn trotse opa en oma van nog meer kleinkinderen. Theo intussen werkt aan zijn carrière, vooral samen met broer Leo, bouwt hij aan de zaak. Zijn bedrijf fabriceert en importeert

luxe handschoenen, hij stelt de collecties samen, verzorgt de inkopen en begeleidt een vijftal vertegenwoordigers. Helaas lopen door de modegrillen de omzetten naar beneden en lijkt het hem verstandiger, mede op medisch advies, de firma na 25 trouwe jaren te verlaten. In 1979 krijgt hij een bemiddelingsfunctie bij de arbeidsvoorziening van het Ministerie van Sociale Zaken dat hem op het lijf geschreven lijkt en waar hij bijdraagt aan de werkvoorziening in Brabant in het algemeen en dat van Waalwijk in het bijzonder. Op 1 juli 1990 houdt hij het voor gezien, krijgt vervroegd eervol ontslag.

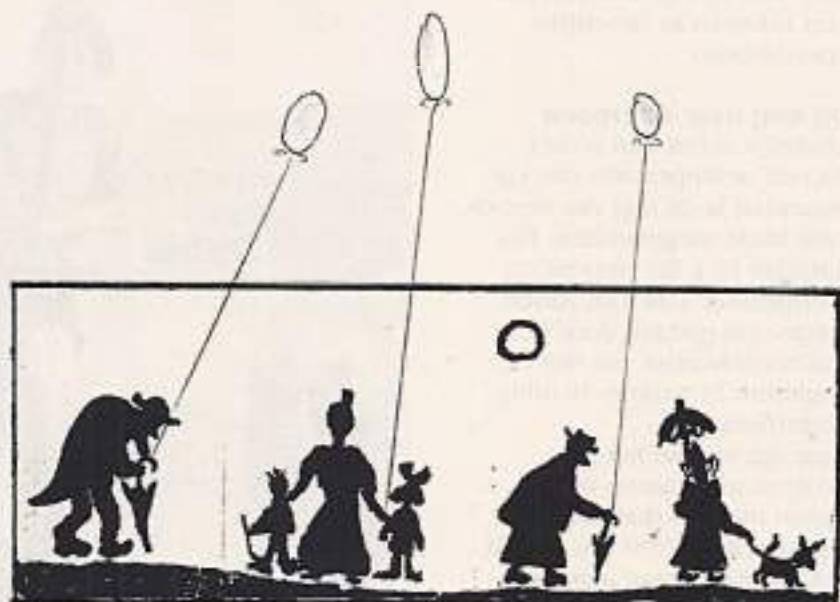
Bestuurder pur sang en nog altijd

In zijn vrije tijd is hij een gedreven man, hij vindt het een opdracht om klaar te staan voor welke hulp dan ook, levert gevraagd en ongevraagd handen spandiensten, loopt over van wijze en nuttige ideeën, is vraagbaak voor velen. Vele, vele verenigingen doen nimmer tevergeefs een beroep op hem. Besturen doet hij al zijn hele leven, het is bijna onmogelijk ze allemaal op te noemen, maar een poging daartoe is hier verplicht. De Club van Oud-Indiëgangers Waalwijk e.o. dient hij ruim 35 jaren als bestuurslid, voorzitter en stimulator. Met groots respect en waardering werd deze vriendenclub, gelet op de leeftijd van haar leden, onlangs opgeheven na jaren dienstbaar te zijn geweest voor de veteranengemeenschap. Daarnaast is de club begaan met het lot van de arme bevolking in het straatarme Belitang-gebied van Zuid-Sumatra en ze houdt een méér dan succesvolle spaaractie. Prins Bernard, altijd betrokken bij 'zijn' veteranen, is diep onder de indruk van hun activiteiten en nodigt het bestuur op de koffie in het paleis, een gebeuren dat Theo nooit zal vergeten. Hij is jaren penningmeester van de BvW Afdeling Waalwijk. De visch- en vriendenclub 'Het Pulloog' (door zijn vader opgericht) bestaat

nog altijd. Theo is er vice-voorzitter. Het kerkbestuur, de collectanten, jeu-de-boule-club, de klapproosdag, vraagbak van de Gemeente bij festiviteiten, de flets- en filmclub, het comité 4 en 5 mei, zij allen worden bestuurd en/of gestimuleerd door deze rasbestuurder. Daarnaast draagt hij bij aan allerlei geschiedschrijving van/over de Waalwijkse leder- en schoenindustrie, de Sint Jan's kerk, videofilm 'Het Pulloog' en 'Een leerrijk verleden' (en al die anderen...). Bescheidenheid siert hem, desondanks wordt hij door de BvW geëerd met de diamanten Bondsspeld voor zijn vele verdiensten voor de veteranen en last but not least, op 16 april 1997 heeft het Hare Majestelt Koningin Juliana behaagd hem tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau te benoemen. Onverwacht, zeer verlegen doch apetrots daarmee, worden hem de versierselen, onder toezend oog van familie en vrienden, door burgemeester mr. R. van Schaik opgespeld.

en kennissen een bijzondere kerst- en/of verjaardagskaart ontvangen. Zijn tekengave evenaart bijna de meer bij ons bekende tekenaars als Bruna en Bruijnesteijn, toeval bestaat niet, Theo is van hetzelfde geboortjaar als de twee genoemden. Nog altijd is deze 88-jarige bestuurder bezig en onderweg, nimmer tevergeefs doet men een beroep op hem. Dit reeds jaren trouwe lid van de VOMI geniet van zijn pensioen, trekt er regelmatig op uit, is blij met zijn zorgzame en gastvrje Janine, tracht van het leven een feest te maken en geeft mij als auteur en u als lezer ongevraagd de wijze raad mee: 'Een leven zonder feest is als een verre reis zonder herberg'.

Jacques van de Ven

Verjaardagskaart (pentekening van Theo Verwiel)

Tekentalent, gaat niet verloren

Onvermeld mag niet blijven zijn bijzondere tekentalent, telkenjare mogen zijn vrienden

Indië

Uit mijn dagboek van toen

Deel I

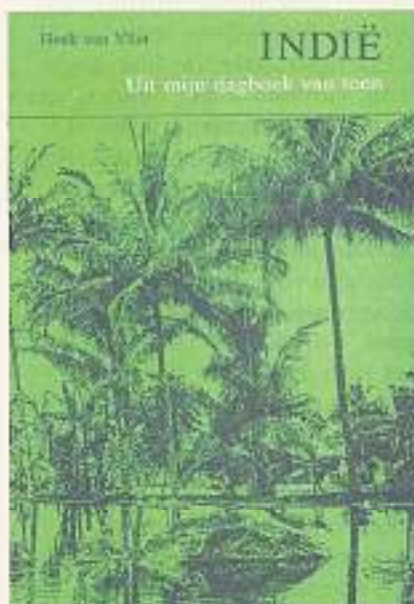
Bij mijn vertrek naar Indië had ik het plan opgevat om van mijn reis en verblijf aldaar een dagboek bij te houden. Zo af en toe, wanneer de Indië-tijd weer eens ter sprake komt, neem ik mijn dagboek ter hand en lees dan de verhalen die ik destijds heb opgetekend. Veel van wat wij hebben meegemaakt, hebben we nooit aan vrouw en kinderen verteld. Deels omdat we het zijn vergeten en deels omdat we er niet over wilden praten. Jammer eigenlijk! Ondanks het feit dat ik gewond ben geraakt en mede daardoor veel pijn en problemen heb gekend, ben ik toch blij dat ik daar geweest ben. Ik heb daar jongens ontmoet die ik anders nooit gekend zou hebben. Jongens, die alles voor elkaar over hadden en waar je op kon rekenen in moeilijke ogenblikken.

Op weg naar de tropen

Eindelijk is het dan zo ver. Na een oefenperiode van vijf maanden is de dag van vertrek naar Indië aangebroken. Het bataljon (5-1 RI) vertrekt op 5 november 1947 uit Assen -uitgeleide gedaan door het stafmuziekkorps van het 1e Regiment Infanterie- richting Rotterdam.

Daar ligt hij dan het ss "Volendam" waarop wij 29 dagen moeten doorbrengen. Om precies 17.00 uur breekt het grote moment aan. De tros wordt los gesmeten en de overvolle "Volendam" maakt zich los van de kade. Door een paar sleepboten wordt de boot de haven uitgetrokken. Een muziekkorps op de kade speelt het Wilhelmus, veel jongens laten hun tranen de vrije loop. Hetzelfde kan worden gezegd van de familieleden, vrienden

en kennissen die op de kade achterblijven.

Onze boot is omgeven door een groot aantal kleine scheepjes volgepropt met wegbrengers, die proberen tot het laatste toe bij ons in de buurt te blijven. Er wordt geroepen en geschreeuwd naar elkaar. Wat er wordt geroepen, is nauwelijks te verstaan. Als we ongeveer een uur de haven uit zijn, zie ik voor het laatst de stralen van de vuurtoren van Scheveningen. Het mooie Scheveningen, waar ik geboren en opgegroeid ben. Wanneer zal ik dat stukje grond weer terugzien?

Het Kanaal, 6 november 1947

Zo'n eerste nacht aan boord van een overvol schip valt niet mee. Onwennige geluiden zorgen ervoor dat je niet best kan slapen. Je gedachten

Henk van Vliet aan boord van ss "Volendam"

In de haven van Aden

aan thuis en de emoties van de afgelopen dagen hebben daar duidelijk mee te maken. Wij als kaderleden hebben het geluk dat we in hutten zijn ondergebracht. Goede bedden en wasgelegenheden en bovendien ruimte om je in terug te trekken als dat nodig is. De soldaten en de korporaals hebben het slechter getroffen, zij zijn benedendeks ondergebracht, waar ze moeten slapen in hangmatten en in ruimten die daar eigenlijk niet geschikt voor zijn. Vanmorgen om ongeveer kwart voor zeven zien we de kust van Engeland voor ons.

Golf van Biskaje, 7 november 1947

Het weer in de Golf is heel slecht. De golven zijn soms zo hoog dat het lijkt alsof we erin zullen verdwijnen. De meeste jongens zijn dan ook een beetje zeeziek, ikzelf voel me ook niet al te best. Eten is er dan ook niet bij. Tot overmaat van ramp krijgen we vandaag ook nog een spuitje tegen de cholera.

Portugese kust, 8 november 1947

Vandaag zijn de meesten van ons weer opgeknapt. Het slechte weer hebben we gelukkig achter ons gelaten en dat is maar goed ook, want vanmiddag hebben we sloepenrol. Het eten aan boord is prima verzorgd! Via Kaap St. Vincent en Gibraltar komen we in de Middellandse Zee.

Middellandse Zee, 10 november 1947

Vanmorgen zijn we weer begonnen met het geven van instructie aan de soldaten. Alleen het oefenmateriaal is nergens te vinden. Wat een leger! Daar moet je nou de oorlog mee winnen. Vanmiddag krijgen we voor het eerst ons CADI rantsoen voor twee weken uitgereikt, bestaande uit 200 sigaretten, 4 zakjes toffees, 3 repen chocolade, 1 stuk zeep, 1 flesje shampoo, 1 stuk scheerzeep, 1 stuk zoutwaterzeep, 2 doosjes lucifers en een map schrijfpapier.

Via Algiers, Danti Vèr en Kaap Toepoes zien we de contouren van Malta aan ons voorbijgaan. Vlakbij Port Said zien we op 15 november de 'Indra Poera' voorbijvaren en weer wordt er geseind 'goede overtocht en behouden vaart'. Aan boord van de 'Indra Poera' bevinden zich slechts enkele militairen en verder allemaal gerepatrieerden uit Indië. Sommigen van ons krijgen het te kwaad omdat zij niet richting Nederland gaan, zoals de mensen aan boord van de 'Indra Poera'.

Port Said, 16 november 1947

Vanmorgen om 11.30 uur varen we de haven van Port Said binnen. De boot moet een stuk van de kant blijven in verband met een cholera-epidemie die daar is uitgebroken. Het eerste dat we zien is het standbeeld

van Ferdinand de Lesseps. Verder zien we nog een paar bekende fabrieken zoals 'Gold Flake', 'Graven A', 'Johnnie Walker', 'Philips' en een gebouw van de 'KLM'. Om 14.00 uur varen we het Suezkanaal in. Het kanaal is circa 168 kilometer lang en ongeveer 100 meter breed.

Om 19.00 uur hebben we een aanvaring met een brug. Het blijkt dat deze brug finaal is stukgevaren. De eerste berichten zijn dat een en ander de nodige vertraging zal geven. Een uur na het ongeval zijn we weer verder het Suezkanaal ingevaren. Het is dus meegevallen, lijkt het.

Rode Zee, 18, 19, 20 en 21 november 1947

Over de Rode Zee is niet zoveel te vertellen. Het is er alleen zeer warm. Het zweet loopt met straaltjes van je lichaam. Onze winterkleding moeten we inleveren.

Via de Golf van Aden en de haven van Aden -wij mogen niet van boord- zijn we op 24 november vertrokken voor de grote oversteek (over de Indische Oceaan) naar Sabang. Tien lange dagen liggen voor ons met niets anders dan water en nog eens water.

Henk van Vliet

Uitreiking VOMI Legpenning aan het VFONDS

In het verslag van de 6e Lustrumviering van VOMI Nederland op woensdag 13 mei jl. in de Kumpulan op het Landgoed Bronbeek te Arnhem (zie 'SOBAT' nummer 160 van juni 2015) heeft u kunnen lezen dat de voorgenomen uitreiking van de VOMI Legpenning op deze dag aan het Nationaal Fonds voor Vrede, Vrijheid en Veteranenzorg (VFONDS) in verband met persoonlijke omstandigheden moest worden uitgesteld tot een nader te bepalen datum.

Op 13 juli jl. heeft de officiële overhandiging van de 14e VOMI Legpenning met Oorkonde plaatsgevonden ten kantore van het VFONDS te 's-Hertogenbosch.

In aanwezigheid van de directeur van het VFONDS (de heer A.J.M. Heerts) en de 2e penningmeester van het bestuur van VOMI Nederland (de heer P. Bergman) overhandigde de voorzitter van VOMI Nederland (de heer L. Noordzij) de VOMI Legpenning met Oorkonde aan de voorzitter van de Raad van Bestuur van het VFONDS (de heer C.J.M. de Veer).

De laudatio op de Oorkonde behorende bij de Legpenning vermeldt o.a.:

Wegens de grote inzet om respect, erkenning en

waardering te verkrijgen voor geüniformeerden die in dienst zijn (geweest) van de Nederlandse overheid, waar ter wereld ook.

Wegens de onontbeerlijke financiële ondersteuning van activiteiten voor veteranen in het algemeen en voor militairen die uitgezonden zijn geweest naar voormalig Nederlands-Indië en Nieuw-

Guinea in het bijzonder.

De heer De Veer dankte de voorzitter van VOMI Nederland voor zijn vriendelijke woorden bij de uitreiking van de VOMI Legpenning met bijbehorende Oorkonde en verzekerde dat deze blijk van waardering en erkentelijkheid een mooie plaats binnen het VFONDS zal krijgen.

Herdenking Roermond 2016

De jaarlijkse herdenking bij het Nationaal Indiëmonument 1945-1962 in het "Nationaal Herdenkingspark Roermond" zal plaatsvinden op **zaterdag 3 september 2016**.

Nederlandse Veteranendag 2016

De twaalfde Nederlandse Veteranendag wordt gehouden op **zaterdag 25 juni 2016** in Den Haag.

Voedseltransport naar Rasoean (deel 3 en slot)

P.C. Hoekman / Oosterhout (N-B)

Op 18 december 1947 om 07.30 uur naar Betoeng vertrokken, dit ligt ongeveer 15 km te oosten van Rasoean. We hadden toen drie voertuigen, één was er defect. Daarna heb ik even geslapen en in de avond de zaken voor volgende dag gecontroleerd, daarna de gewonden bezocht want daar ga ik -als dat kan- altijd even naar toe. Om 21.30 uur ben ik naar bed gegaan, want we moesten er om 05.00 uur uit. Doch die vlieger ging niet op, om 22.50 uur maakte majoor Coopmans (commandant van Rasoean) mij wakker en vroeg of hij een voertuig met chauffeur van mij mocht lenen, want een carrier was op de weg van Betoeng naar Rasoean geslipt en in de sloot terechtgekomen. Pikdonker was het. Ik zei tegen chauffeur Van de Burg zich gereed te maken en zelf ben ik er toen

ook uitgegaan. Ik ga zelf het liefst met mijn mannen mee, de anderen heb ik laten slapen. Eén carrier ging als dekking met ons mee. We waren snel gereed voor vertrek. Het was niet ver weg, het regende, de weg was glad en de gehele nacht zijn we bezig geweest. We hadden de carrier er snel uit, doch de tracks waren er afgelopen en het duurde even voordat die er weer op lagen. Daarna naar ons kwartier en dat ging ook niet zonder moeilijkheden. Verschillende keren zakte er weer een carrier in de modder en dan moest er weer met de ller gewerkt worden. Om 03.45 uur kwamen we thuis, volkomen onder de modder en we hadden het koud. Om 04.00 uur kroop ik nog een uurtje onder mijn klamboe, want om 05.00 uur moesten we weer op.

19 december 1947 was voor ons minder goed begonnen. In de ochtend door pech een half uur te laat vertrokken. Na de afmars reed na ongeveer 400 meter een weapon-carrier een lekke band. Via Rasoean heb ik toen per radio om twee extra voertuigen gevraagd en die zouden uit Martapoera komen.

Om 12.30 uur hadden we slechts 17 km afgelegd. De twee carriers kwamen ons tegemoet. In één van deze voertuigen hebben we de gewonde chauffeur Westdijk gelegd en we zijn toen doorgereden naar Martapoera. Wonder boven wonder onderweg geen pech meer gehad en ook geen vijandelijk vuur uit hinderlagen. Om 16.00 uur aangekomen in Batoeradja en toen moest ik eigenlijk nog door naar Loeboek-Batang.

Voor ons huis in Loeboek-Batang

Op naar Nederlands Nieuw-Guinea (deel 1)

Wat wilde ik vijftig jaar geleden graag naar Nieuw-Guinea (NG) en daar mijn militaire diensttijd afmaken en wat heeft het mij veel moeite gekost om daar terecht te komen. Waarom wilde ik dat zo graag en ook nog zo ver weg, terwijl er in die tijd in NG al ernstige oorlogshandelingen waren, met gewonden en gesneuvelden! Hier mijn belevenissen in 1961 en 1962.

Rekrut

Ach, die militaire dienst in ons land vond ik niet iets om enthousiast over naar huis te schrijven. Aan wat voor flauwekul, in mijn ogen tenminste, moesten we ons immers niet dagelijks onderwerpen. Poetsen, wolletjes maken, op die stoffige strozakken slapen, altijd maar die officieren groeten, knopen aanzetten en nog veel meer onbenullig, zogenaamd disciplinair gedrag. Onbenullig, voor mij althans. Voor sommigen was het misschien wel nuttig, maar bij mij riep het alleen maar irritatie en ergernis op. Het enige dat ik nog wát vond, waren de oefeningen en de sport.

Al spoedig had ik de militaire dienst in Nederland wel gezien en zette ik voluit mijn zinnen op een avontuur ergens ver weg. Daarbij zag ik het helemaal niet zitten dat Indonesië Nieuw-Guinea zou gaan kolonialisieren, want daar zou een eventuele overname natuurlijk toe leiden. Ik vreesde toen al het ergste voor de Papoea's en dat is helaas ook uitgekomen, zoals we nu weten. Maar met een rang van sergeant-majoor administrateur zou mijn plan al helemaal niet lukken, die hadden ze in NG nauwelijks nodig. Als soldaat en misschien ook nog wel als korporaal zou ik meer kans maken, dacht ik.

Nieuwe verkeerstoren vliegveld Mokmer in 1962

Met schuld verwijderd en daarom naar Steenwijkerwold

Dus nam ik het geschrijf, de komma's en de punten, mijn militaire administratieopleiding, niet serieus. Na vier maanden op de opleiding te hebben gebivakkeerd, werd ik als korporaal naar de parate hap in Steenwijkerwold gestuurd, 'met schuld' zoals dat heette. Volgens de psychologische gegevens had ik immers die opleiding gemakkelijk af kunnen maken. Dus moest ik als straf drie maanden langer dienst doen en werd ik naar Steenwijkerwold gestuurd. Intussen had ik me al voor NG opgegeven. Die drie maanden extra dienst zeiden me op dat moment niet veel. Naar NG, dat wilde ik, weg van die vervelende

en saale militaire dienst in Nederland.

De worsteling om in Nieuw-Guinea te komen

Op de derde dag in Steenwijkerwold liep ik naar de onderofficier die verantwoordelijk was voor het vormingswerk voor militairen, een soort militaire sociale dienst is dat. Ik zei hem dat ik absoluut naar NG wilde en vroeg hem of hij kon regelen dat ik daarvoor zo snel mogelijk naar de tropenopleiding in Neerrijen zou worden gestuurd. En ja hoor, deze man begreep heel goed dat je beter een leger kan opbouwen met gemotiveerde vrijwilligers. En hij wist het snel te regelen, tropenopleiding, nog wat sporttraining en MLV

halen. Het was intussen juli 1961 en ik dacht dat ik nog maar een paar weken hoefde te wachten. Plotseling moest ik bij de dienstdoende sergeant-majoor komen. Hij had mijn overplaatsing -opnieuw naar Steenwijkerwold- al weer klaar. Na mijn militaire dossier eens goed bekeken te hebben, had hij ontdekt dat ik bij mijn keuring, 'Horen 3' had gekregen. Vooral met de conclusie: 'Is m.i. tropen ongeschikt', kon ik volgens hem NG wel vergeten. Veel woorden maakte hij er niet aan vuil. Hij had alles al meteen prima geregeld, sommige militairen elgen. Maar mij kende hij kennelijk nog niet. Ik was niet alleen erg geschrokken, maar ook heel erg woedend. Na al die moeite zou het me toch niet lukken, waar ik me zo op verheugde? Die nacht in Ossendrecht lag ik wanhopig te prakkezeren wat ik er nog aan kon doen. Van een 'het Nieuw-Guinea plan dan maar aan de kant zetten' was natuurlijk geen sprake. Iets opgeven dat je zo graag wilt! Ik had wel voor hetere vuren gestaan. De volgende ochtend stapte ik om acht uur meteen bij de dienstdoende kapitein binnen. Normaal moet je eerst op rapport met het verzoek tot een gesprek met de commandant. Daar had ik echter geen tijd voor. Beleefd, tamelijk geagiteerd, redelijk kortaf en in ieder geval overduidelijk, zei ik dat ik het liefst meteen een herkeuring wilde, want ik moest en zou naar NG. Soms heb je veel geluk in je leven. Deze dienstdoende kapitein was een verstandige en meevoelende beroeps. Mijn niet-correcte aanpak negeerde hij. Er werd meteen naar de keuringsdienst in Den Haag gebeld. De volgende dag kon ik daar al naar toe, herkeuring geregeld. Deze keuringsarts werkte eveneens goed mee. "En had ik nog last van mijn oren?". Totaal niet natuurlijk. Het 'Horen 3' veranderde hij dan ook zonder aarzelen in 'Horen 2'. Ik was gered en werd alsnog tropengeschikt verklaard. Wist ik wat van Nieuw-Guinea?

Heel weinig en niet veel meer dan wat je op school te horen kreeg. Bijvoorbeeld dat het na Groenland het grootste eiland was en dat er in de Tweede Wereldoorlog ook om NG heftig is gevochten.

Verder had ik enkele spannende verhalen van ontdekkingsreizigers gelezen en iets over de opstand bij de Wisselmeren in november 1956. Ik wist ook dat er in de binnenlanden nog zo ongeveer in het stenen tijdperk werd geleefd en dat het koppensnellen en kannibalsme nog niet eens helemaal waren uitgeroeid.

Voor het eerst de hitte in

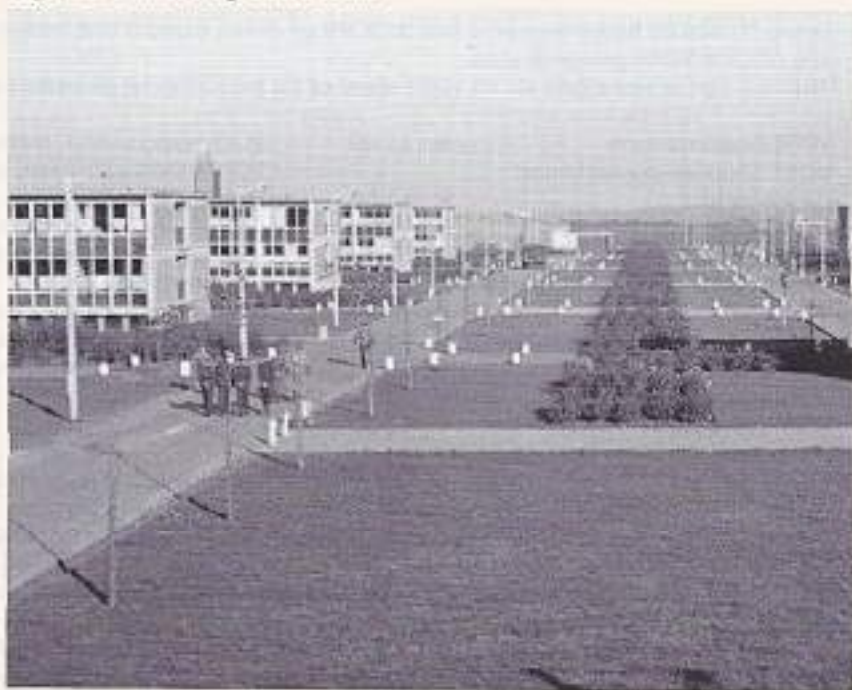
6 Augustus 1961 was het dan eindelijk zover, ik kon afscheid nemen van mijn familie. Er was misschien wel met enige zorg met mijn plannen meegeleefd, zonder dat mij overigens ook maar een strobreed in de weg werd gelegd. Ze kenden mij wel, wat mijn NG-plannen betreft zou enige tegenwerping weinig effect hebben gehad. Ach, en misschien vonden zij het ook allemaal wel dapper en spannend en zeker iets voor mij. Voor het eerst naar het oude Schiphol. Voor het eerst een groot vliegtuig in, een vrijwel lege DC-7 met nog een zestal

andere vrijwilligers, en op naar NG. We waren allemaal in burger en in onze bagage zat niets dat op het militair-zijn leek. Al die jonge mannelijke vliegtuigpassagiers moesten nu eenmaal gewone burgers lijken, de internationale verhoudingen vereisten dat toen.

Wat een vliegtocht was het. De start, waarbij je met ongekeerde kracht tegen de stoel werd gedrukt, was al spectaculair. Voor het eerst ontmoette je stewardessen die jou uitstekend van allerlei lekkers voorzagen. En dan al die uren in dat grote vliegtuig, die enorme tocht: via Reykjavik-IJsland, Anchorage-Alaska over de Noordpool naar Tokyo-Japan. Daar konden we er even uit en ik herinner me nog dat daar zaken als fototoestellen veel goedkoper waren. Ik had wat geld geleend om een Canon te kopen.

Ten slotte na een reis van ongeveer 45 uur eindelijk op Biak aanbeland. Ik geloof dat we om een uur of negen 's avonds aankwamen op het vliegveld Mokmer, genoemd naar een daar in de buurt gelegen kampong.

*René Hoksbergen
(lichting 60-4)*

Legerplaats Steenwijkerwold

SOCIAAL COMMISSARISSEN

Voorzitter/secretaris
Wij P.J. Patist
Stellingenweg 104
8475 EJ Nijeholtpade
tel. 0661-688772
mobiel 06-15100579
E: vomi-soccom@kpnmail.nl

**Vice-voorzitter/
Budgethouder FSZ**
Theo H.A. Rump
Albetroestraat 14
2352 EG Leiderdorp
Tel. 071-5416836
E-mail:
Theorump@gmail.com

Coördinator monumenten
Ger de Jong
Rozenlaan 41
2995 AS Heerjansdam
Tel. 078-6771902

SOCIAAL COMMISSARISSEN

Drenthe-Groningen

Vacant

Noord-Brabant West

P.N. Welten
Beukenlaan 35
4731 CD Oudenbosch
tel. 0165-31 28 16
pnwelten@kpnmail.nl

Friesland

Hans N. Blom
Tjalke v.d. Walstraat 24
T 8723 CA Koudum
tel. 0514-522107

Limburg

H.A.M. van Haef
Past. Stassenstraat 44
5921 CV Venlo
tel. 077-3822592
hermanvanhaef@online.nl

VOMI Binnenland

Wij P.J. Patist
Stellingenweg 104
8475 EJ Nijeholtpade
Tel. 0661-688772 /
06-15100579
vomi-soccom@kpnmail.nl

Zuid-Holland

G.A. Muller
De Tol 365
2295 EG Leidschendam
Tel: 070-3019477

Noord-Brabant Oost

J. van der Ham
Bakusplaats 10
5038 HK Tilburg
tel. 013-5400360
vomi.nbo@veteranen.nl

Noord-Holland

Nico Been
Molenwertslaan 58 2103
TE Hoornstede tel.
023-5283997
nbeen@kpnmail.nl

Zeeland

Marcel J. Boogaard
Rozengracht 98
4382 PA Vlissingen
Tel. 0118-418641
papus@zeelandnet.nl

Regio Overijssel

De heer J. Oldenbeuving
tel. 0572-358947

W.A.J.K. (William) Roza
Heemraadsstraat 9
3131 VG Maarssen
tel. 010-4340970
wroza3@kpnplanet.nl

De Veluwe

J.G. (John) Muller
Groenvelstraat 115
3882 XE Putten
Tel. 0341-845264
j.muller793@upcom.nl

Regio Utrecht/'t Gooi

De heer L. Dorrestijn
tel. 0348-443731

FONDS SOCIALE ZORG

Beheerder Toko, P.R. en Voorlichting

J. (Sjef) Franken
Spuistraat 1, 3114 CR Schiedam
Tel. 010-4736186, sjef.franken@versatel.nl

Postzegels

J. Hoevelaken
Weerdestein 175
6714 CN Ede
Tel. 0318-614557

VOM (Noord Veluwe/Oostelijk Flevoland)

Paul PG. Gommers
Alb. Nieuhuyslaan 23
8072 HJ Nunspeet

Tel. 0341-254231

E-mail: ppg.gommers@kpnmail.nl

Postzegels, gebruikt of ongebruikt, binnen- of buitenland, alsmede telefoonkaarten en sigarenbandjes, bewaar ze en stuur ze naar: **J. Hoevelaken, Weerdestein 175, 6714 CN Ede. Tel. 0318-614557.**
De opbrengst komt volledig ten goede van het Fonds Sociale Zorg VOMI - Nederland.

SOCIALE COMMISSIE VOMI Fonds Sociale Zorg

Draag bij aan de herkenbaarheid van de VOMI en draag daarom ons borstembleem en de VOMI stropdas bij alle officiële VOMI gelegenheden.

Artikelen zijn te verkrijgen via de VOMI stand of via bestelling bij de beheerder van de VOMI stand:

VOMI Borstembleem	€ 11,00	VOMI wapenschild, mahonie	€ 19,00
VOMI Stropdas donkerblauw/ donkerrood	€ 11,50	VOMI manchetknopen, per paar	€ 10,00
VOMI Condoleancekaart	€ 1,25	Draaginsigne Veteranen (klein model)	€ 8,00
Draagspeld Witte Anjer	€ 2,50	OVW draaginsigne met surete vergulde en inclusief ministeriële beschikking	€ 7,50
Demobilisatie speld (zilver, origineel)	€ 8,00	1.50 meter rood, wit, blauw lint (met opdruk VOMI en logo)	
VOMI kruidenbitter	€ 10,00	voor opmaak bloemstukken	€ 9,00 per lint
Speld met VOMI logo (goudkleurig)	€ 5,00		
VOMI-cap	€ 10,00		
VOMI pillendoosje	€ 2,50		
VOMI pennenset	€ 12,50		

Prijzen zijn per stuk en bij elke bestelling worden voor verzending de portokosten berekend.

De artikelen zijn te verkrijgen in de VOMI stand of bij:

Sjef Franken, Spuistraat 1, 3114 CR Schiedam, tel 010-4736186 of 06-51580957.

Via @mail: sjef.franken@versatel.nl

Budgethouder: Rekeningnummer NL61 INGB 0006 1318 44 ten name van VOMI Nederland/Fonds Sociale Zorg te Leiderdorp

Postzegels, gebruikt of ongebruikt, binnen of buitenland, alsmede telefoonkaarten en sigarenbandjes, bewaar ze en stuur ze naar: **J. Hoevelaken, Weerdestein 175, 6714 CN EDE, tel 0318 - 614557.**

De opbrengst komt volledig ten goede van het Fonds Sociale Zorg van VOMI Nederland

Nationale Herdenking in Roermond

Op zaterdag 5 september 2015 werd bij het Nationaal Indië-monument 1945-1962 in het Nationaal Herdenkingspark Roermond voor de 28e keer de jaarlijkse dodenherdenking gehouden.

Vele duizenden Indië-veteranen, familieleden, nabestaanden en overige belangstellenden, pelgrimeren ieder jaar op de eerste zaterdag van september naar het Nationaal

Herdenkingspark Roermond om de ruim 6200 jonge mannen en vrouwen te eren en te gedenken die het leven lieten tijdens militaire acties in het toenmalige Nederlands-Indië en Nieuw-Guinea in de jaren 1945-1962.

Na het welkomstwoord door de voorzitter van de Stichting Nationaal Indië-monument 1945-1962 (mr. P.G.M. Limpens) en het openingsgebed door aalmoezenier L. van den Broek

werd de herdenkingstoespraak gehouden door Minister-president M. Rutte die ook namens de Ministerraad de 1e officiële kranslegging verrichtte. Generaal-majoor der Fuseliers J.A. van der Louw, Chef van het Militaire Huis en tevens adjudant-generaal van Zijne Majesteit de Koning, woonde namens het Koninklijk Huis de herdenking bij.

Het Orkest van de Koninklijke Luchtmacht en de Koninklijke Roermondse Zang- en Muziekvereniging samen met het Weerter Gemengd Koor 'Vivace' verzorgden de muzikale ondersteuning en de erwachten werden gevormd door een eredetachement van 41 Pantsergeniebataljon uit Oirschot, de Koninklijke Marechaussee en 12 Infanteriebataljon Regiment van Heutsz uit Schaarsbergen (11 Luchtmobile Brigade). Dit jaar waren leerlingen van groep 8 van Basisschool St. Alfonsus uit Roermond behulpzaam bij het leggen van enkele kransen en waren weer militairen van het Korps Nationale Reserve aanwezig om de herdenking te ondersteunen.

Een formatie van vier F-16 straaljagers van de Koninklijke Luchtmacht voerde na de

minuut stilte en het Wilhelmus een ceremonial fly-over uit in de zogenoemde Missing Man Formation (daarbij verlaat één van de jachtvliegtuigen de formatie als symbool voor de gevallen).

Na de jaarlijkse declamatie van de stadsdichter van Roermond (Hans van Bergen), was er dit jaar een toespraak van luitenant-generaal buiten dienst T. Meines.

Door vertegenwoordigers van diverse organisaties en (toenmalige) krijgsmachtonderdelen werden vervolgens ruim 80 kransen gelegd. Tijdens de kranslegging werd door de voorzitter van VOMI-Nederland (VOMI), een bestuurslid van het Bondsbestuur van de Bond van Wapenbroeders (BvW), een bestuurslid van de Federatie van Verenigingen van Indië Militairen (FIM) en een bestuurslid van de Vereniging van Nederlands Nieuw-Guinea Militairen 1945-1962 (VNNGM 1945-1962) gezamenlijk een krans gelegd.

Th.R.

SOBAT

Drenthe/ Groningen

Secr. Frans van Dreumel
Oude Hof 16
8435 XR Donkerbroek
Tel. 0516-491953
E-mail: fvdreumel@kpnmail.nl

De veteranendagen in Assen en Havelte hebben we weer gehad en het vizier wordt nu gericht op onze jaarlijkse koffiemaaltijd in Spier. Vanaf 10.00 uur zal het bestuur u op woensdag 11 november a.s. in Restaurant 'Kasteel Schortinghuis' (Brinkkampen 2) te Spier verwelkomen. Wat er allemaal staat te gebeuren, heeft u in de uitnodiging met het programma kunnen lezen. Als artiest zal voor u optreden "TINE van TUT'N". De dag besluiten we -zoals elk jaar- met een verloting dus een prijsje meenemen voor deze verloting, wordt zeer gewaardeerd. Om ongeveer 12.30 uur begint de broodmaaltijd waarbij het u aan niets zal ontbreken.

Op woensdag 14 oktober 2015 en op woensdag 13 januari 2016 zijn er VOMI-bijeenkomsten in zalencentrum 'De Aanleg' aan de Asserstraat 63 te Deurze. Op 13 januari zal er een fotopresentatie worden verzorgd door de heer Jos Mol.

Ook de veteranensoos op iedere laatste vrijdag van de oneven maand is in dit genoemde zalencentrum en begint om 13.30

uur. U bent van harte welkom!

Bij wijziging van uw adres graag bericht aan uw secretaris Frans van Dreumel.

Friesland

Secr. H. Moorlag, Offemar 48,
8939 CM Leeuwarden
Tel. 058-2800048
E-mail:
henk.moorlag@hotmail.com
Soc. Comm. Tel. 0514-522107

Als u deze "SOBAT" ontvangt, ligt onze bootreis van 1 september jl. al weer achter ons. Het was een prachtige dag waar 77 personen aan hebben deelgenomen. Voor velen was het de oude vriendschap weer verstegen, een vriendschap die onuitwisbaar is, hoe er ook over ons gesproken wordt. "Samen sterk" ook in het laatste stukje van ons leven. Om 13.00 uur werd voor ons een Oriëntal buffet gereserveerd, waar de ogen eerst groot van werden en later spleetjes

ontstonden. Om 17.00 uur ging ieder weer voldaan huiswaarts.

Wij zijn nog niet aan onze winterslaap toe, want op 13 oktober is nog de bijeenkomst op Vliegbasis Leeuwarden met ter afsluiting van het seizoen 2015 een rijstmaaltijd. Als de belangstelling even groot is als dit jaar, gaan wij in 2016 gewoon door met onze programma's. Verder wensen wij onze leden veel sterkte bij het ouder worden.

Zeeland

Secr. M.J. Boogaard
Rozengracht 36
4382 PA Vlissingen
Tel. 0118-418641
E-mail: papua@zeelandnet.nl

Op zaterdag 13 juni jl. werd in Middelburg de tiende Zeeuwse Veteranendag gehouden. Een geheel vernieuwd bestuur had een en ander -op een paar kleinigheden na- voortreffelijk georganiseerd. Met dank aan de Provincie Zeeland voor het beschikbaar stellen van het Abdij complex als ontvangstlocatie, met dank aan de Gemeente Middelburg voor het medewerking om deze dag in Middelburg te mogen houden en dank ook aan overige gemeenten, sponsoren en donateurs voor hun financiële bijdrage. Na het openingswoord van de voorzitter werd gesproken door de Commissaris van de Koning in Zeeland (de heer drs. H. Polman) en de Burgemeester van Middelburg (de heer H. Bergmann). Aan het defilé werd door 250 oude en jonge veteranen deelgenomen en door 3 muziekkorpsen en 25 oude legervoertuigen met daarin de veteranen die minder mobiel waren. Het defilé werd afgenomen door kolonel J. Doense, plaatsvervangend brigadecommandant 13 Gemechaniseerde Brigade uit Oirschot en tevens Regionaal Militair Commandant Zuid. Tijdens het defilé was er een fly-over van vier kleine vliegtuigen in de zogenoemde Missing Man Formation.

Op 11 november a.s. wordt onze jaarlijkse reünie gehouden op Vlegbasis Woensdrecht. Inmiddels hebben alle Zeeuwse VOMI-leden daarvoor een schriftelijke uitnodiging ontvangen. Vergeet uw legitimatiebewijs niet als u op 11 november naar Woensdrecht komt!

Zuid-Holland

Secr. H.H.M. Mergler

De Drentsehof 25 b

2951 VZ Alblisserdam

Tel. 078-6913515

E-mail: veteranen26706@ziggo.nl

Soc. Comm. I: Tel. 070-3019477

Soc. Comm. II: Tel. 010-4340970

In dankbare herinnering

In juni jl. overleed ons gewaardeerd lid de heer K. Voorsluijs. De heer Voorsluijs en de toenmalige voorzitter van VOMI Zuid-Holland Zuid (Ger de Jong) hebben zich destijds ingezet voor de realisatie van een gedenkteken voor de in voormalig Nederlands-Indië overleden Schoonhovense militairen. Na enkele gesprekken met de burgemeester konden uiteindelijk op 28 april 1994 in Schoonhoven de gedenkstenen van de twee in Nederlands-Indië omgekomen Schoonhovense militairen door burgemeester mevr. drs. D.W. Wassenberg-Welp en genoemde heer K. Voorsluijs worden onthuld.

Contactmiddag in

Honselersdijk

De vierde en laatste contactmiddag in 2015 is op donderdag 12 november a.s. te Honselersdijk in Gebouw Rehoboth, Poeldijksepad 1 (tel. 0174-625225). Zaal open 13.30 uur, aanvang 14.00 uur. Ook de leden van de Bond van Wapenbroeders zijn deze middag van harte welkom. Voor deze contactmiddag wordt géén aparte uitnodiging verzonden.

Benoeming tot Erevoorzitter

Tijdens de Ridderkerkse Veteranendag van 20 juni jl. is ons lid Ger de Jong benoemd tot Erevoorzitter van het Ridderkerkse

Veteranencomité. Eind 2014 nam Ger de Jong als voorzitter afscheid van het comité. Vanaf de start heeft hij met grote inzet en een bijna onuitputtelijke energie inhoud gegeven aan de invulling van de Ridderkerkse Veteranendagen.

Daarnaast heeft hij zich op bijzondere wijze ingezet voor de realisatie in tientallen gemeenten van monumenten voor in voormalig Nederlands-Indië gevallen militairen en zeer in het bijzonder voor de realisatie van het Lancastermonument aan de Rijksstraatweg te Ridderkerk. Arie de Koning, de huidige voorzitter van het comité, reikte aan Ger de Jong ter gelegenheid van zijn benoeming tot Erevoorzitter een oorkonde en wapenschild uit.

Binnenland

Secr. K.J. Orsel

Van Hobokenhaven 63

2993 HH Barendrecht

Tel. 0180-611612

E-mail: k.orsel2@kpnplanet.nl

Soc. Comm. Tel. 0561-688772

E-mail: vomi-soccom@kpnmail.nl

Contactpersonen voor de regio

Overijssel zijn de heren

J. Oldenbeuving (0572-358947)

en A. Scholten (058-4216205).

Contactpersonen voor de regio

Utrecht / 't Gooi zijn de heren

L. Dorrestijn (0348-443731)

en A. Mouwen (030-6951179).

Berichtgeving aan de leden van VOMI Binnenland geschiedt voortaan via deze rubriek. Wij adviseren de leden van VOMI Binnenland dan ook om deze rubriek telkenmale goed te lezen.

De ledenadministrateur van VOMI Binnenland (Jaap Krikke) kunt u

bereiken via e-mail jaapvanale@veteranen.nl of via telefoon 0592-312328.

Reünie regio Utrecht / 't Gooi

In augustus jl. hebben de VOMI-leden in deze regio een brief ontvangen met betrekking tot de reünie op woensdag 28 oktober 2015 in het 'Vossegat' op de Kromhoutkazerne te Utrecht. Mocht deze brief aan uw aandacht zijn ontsnapt, dan volgt hier een herhaalde oproep.

Woensdag 28 oktober a.s. vindt er in het 'Vossegat' op de Kromhoutkazerne te Utrecht een reünie plaats voor de VOMI-leden uit deze regio. U bent welkom vanaf 14.30 uur. Om 17.30 uur gebruiken we een heerlijk Indisch buffet, het programma loopt nog door tot ongeveer 19.00 uur. De kosten bedragen € 15,00 per persoon, over te maken op rekeningnummer NL88 ABNA 0474084051 ten name van VOMI Binnenland o.v.v. Reünie 2015. U kunt zich nog tot vrijdag 16 oktober 2015 aanmelden bij de heer A. Mouwen, Brugakker 50-16 te Zeist (telefoon 030-6951179 of 06-12144594) of per e-mail: a.mouwen@hetnet.nl

Na betaling is uw deelname aan de reünie pas definitief.

Kerstdiner regio Overijssel

Op woensdag 16 december 2015 zal er een Kerstdiner worden gehouden voor de VOMI-leden uit de regio Overijssel. De locatie is wederom Restaurant 'De Viersprong', Burg. Backxlaan 2, Nieuwleusen. Ontvangst in de zaal vanaf 13.00 uur, aanvang diner 13.30 uur. De kosten bedragen € 25,00 per persoon te voldoen op rekeningnummer NL88 ABNA 0474084051 ten name van VOMI Binnenland o.v.v. Kerstdiner 2015.

Uw inschrijving dient vóór vrijdag 27 november a.s. binnen te zijn en na betaling is uw deelname pas definitief.

Telefonische opgave dient te geschieden bij de heer J. Oldenbeuving (telefoon 0572-358947).

Limburg

Secr. M.E.H. Dols
Heerlenerweg 47
6152 CL Sittard
Tel. 046-4522739
Mobiel: 06-10660039
E-mail: marlie.dols@home.nl
Soc. Comm. Tel. 077-3822592

Na een relatief rustige periode is de tijd van bijeenkomsten etc. weer aangebroken. Op 3 juli jl. heeft de jaarlijkse Reunie plaatsgevonden. Omdat de KMS op de Van Hornekazerne in Weert is gesloten en we daar niet meer terecht kunnen, is er gezocht naar een geschikt alternatief. Dat is gevonden in het Gemeenschapshuis te Kessel-Eik, een voor velen van ons bekende locatie omdat in het voorjaar hier ook de Jaarvergadering wordt gehouden. Tijdens een sobere plechtigheid zijn hier de gevallen herdacht. Ondanks het feit dat er door de warmte minder deelnemers waren dan verwacht, is het een geslaagde dag geworden mede door een grote vertegenwoordiging

van de Koninklijke Nationale Strijdersbond afdeling Maasmechelen.

Op zondag 23 augustus jl. heeft in besloten kring, in aanwezigheid van twee bestuursleden van onze vereniging, de asverstrooiing van Theo Maas -naar zijn wens- bij het Nationaal Indië-monument te Roermond plaatsgevonden.

Op 19 september jl. heeft een dagtrip naar Henri Capelle, Morisnet en Aubel plaatsgevonden. Leden van onze vereniging zijn daartoe uitgenodigd door onze Belgische collega's. In een volgende 'SOBAT' zal daar verslag van worden gedaan.

Ik roep graag in herinnering de bijeenkomst op 3 november a.s. Deze vindt dit maal plaats in d'n Hermeniezaal, Feurthstraat 56, Susteren. Deze locatie is gekozen om tegemoet te komen aan de wens van de zuidelijk wonende leden. Het bestuur hoopt u daar te mogen begroeten.

Mocht u mededelingen o.i.d. hebben die u wilt delen met andere sobats, schroom dan niet

om de secretaris daarvan op de hoogte te stellen.

Noord-Brabant W

Soc. Comm. Piet Welten
Beukenlaan 35
4731 CD Oudenbosch
Tel. 0165-312816
E-mail: pnwelten@kpnmail.nl

We hebben dit jaar nog 3 bijeenkomsten te gaan l.w.:
Woensdag 14 oktober, Trip van Zoutlandtkazerne, De la Reijweg 95, 4818 BA Breda
Aanvang 13.30 uur.
Woensdag 11 november, Engelbrecht van Nassaukazerne, Parabaan 10, 4706 CN Roosendaal. Aanvang 13.30 uur.
Vrijdag 18 december, KERSTDINER, Trip van Zoutlandtkazerne, De la Reijweg 95, 4818 BA Breda. Aanvang 12.00 uur. Hiervoor ontvangt u nog een uitnodiging.

Wij hopen velen van u op deze bijeenkomsten te ontmoeten.

MASTENBROEK UITVAARTVERZORGING

Deskundig en persoonlijk

Transparant en één aanspreekpunt

Mastenbroek Uitvaartverzorging staat voor kwaliteit in uitvaartzorg. Met 28 jaar ervaring weten wij waar het om gaat bij het verzorgen van een uitvaart. Transparant in de kosten en één aanspreekpunt vanaf de dag van overlijden tot en met de uitvaart.

Neem contact met ons op

Niemand wordt graag geconfronteerd met een overlijden maar als het zover is dan wilt u de zekerheid dat alles rondom de uitvaart goed verloopt. Neem gerust eens contact op, wij staan u graag te woord of maken een afspraak.

Kijk voor alle informatie en tarieven op:
www.ericmastenbroek.nl

Eerste Barendrechtseweg 180 b
2992 BS Barendrecht

In Memoriam

Met grote eerbied en in gepaste vorm brengen wij een laatste Ere-saluut aan:

Naam	Voorl	Woonplaats	Onderdeel
Adams,	H.	Alkmaar	Vbdd
Beest, ter	G.	Ede	422 BI/6-8 RI
Besteman,	P.N.	Alkmaar	?
Boekel, van	T.D.	Delft	4-11 RI
Cretier,	J.A.	Castricum	?
Doeselaar, van	G.	Axel	4-5 RI
Ekkel,	H.	Best	2-5 RI
Eltinger, van	L.	Oss	422 BI/6-8 RI
Faber,	B.	Delft	5-8 RI
Fanggidaej,	B.	Amsterdam	?
Frederiksz,	C.M.	Leiden	KNIL/KL
Fuglistahler, Mw.	E.	Den Hoorn	
Groeneweg,	J.	Heinenoord	431 BI/7 GRG
Groenewegen,	J.J.P.	Naaldwijk	5-8 RI
Ham, van der	M.	Nieuwerkerk a/d IJssel	45 AAT
Hamelink,	J.J.	Oostvoorne	3-41 RVA
Hartvelt,	J.D.	Pijnart	Vbdd
Havelaar,	W.	Gorinchem	RS
Jager,	J.M.	Den Haag	?
Korteschiel,	H.	Zwolle	?
Lensink,	H.B.E.	Wolphaartsdijk	?
Lubben-Samson, v.d. Mw.	A.	Vlaardingen	
Markus,	W.	Apeldoorn	720 LTD
Molenaar,	W.A.	Heemskerk	13 VGC
Morsink,	H.	Rulnewold	4-5-1 RI
Mulder,	J.G.	Born	4-6 RI
Nooteboom,	J.C.	Spijkensse	4-11 RI
Omta,	K.A.	Meppel	Vbdd AHK
Peters,	J.G.	Susteren	KLu
Post,	H.A.	Vlaardingen	436 BI/7-3 RI
Rademaker,	J.C.	Zwolle	?
Rijksen,	G.	Bunnik	1 RS
Sarfatij,	N.	Nieuw Vennepe	2-7 RI
Scheeren,	M.	Neerpelt	5 GRG
Schiffart, de	J.	Sexbierum	Prins Bernhard Kapel
Sliepenbeek,	H.J.H.M.	Weurt	422 BI/6-8 RI
Stam,	D.	Jarvis ON N0A1J0 Canada	401 BI/6 RS
Vissenberg,	M.P.	Roosendaal	4-6 RI
Voorhoeve,	N.	Eindhoven	4 GRJ
Westland,	K.L.	Castricum	?
Wijgers,	B.	Geffen	4-11 RI

RECTIFICATIE

In 'SOBAT' nummer 161/augustus 2015 werd abusievelijk de heer J. Witte uit Axel (bestuurslid van VOMI Zeeland) vermeld als zijnde overleden. Dit is onjuist en wij bieden onze nederige excuses aan voor deze fout.

Met ons aller welgemeend medeleven en dat de liefde en de warmte van uw naasten U de moed en kracht geven dit zware verlies te dragen.

sociale
VOMI

SOBAT

Nieuwe Leden

Naam	Woonplaats	Onderdeel
Gompie T.	Den Haag	12 Painfbat
Jansman A.J.E.	Nijverdal	
Molenaar C.M.	Gorinchem	2-14 RI
Oerlemans Mevr.	Groningen	
Vankan A. Mevr.	Opgrimbie (België)	

Veteranendag VOMI Drenthe / Groningen

Op woensdag 2 september 2015 werd in de Johan Willem Frisokazerne te Assen de Veteranendag VOMI Drenthe / Groningen gehouden. Aanwezig waren 45 personen.

Om ± 11.00 uur werd een welkomstwoord gesproken door bestuurslid Bertus Visscher. In het bijzonder was er een woord van welkom voor het Ere-lid van VOMI-Nederland Roelof

Grit en voor het Lid van Verdienste van VOMI Nederland Jaap Krikke.

In zijn toespraak noemde Bertus Visscher de wisseling in het bestuur. *Door het terugtreden (vanwege bijzondere omstandigheden) van de heer Sytze Hoekstra als voorzitter en bestuurslid, ontstond er een vacuüm in het bestuur. Gelukkig werden een tweetal namen genoemd van mogelijke kandidaten voor een bestuursfunctie. In een bestuursvergadering zijn deze personen voorlopig in functie aangenomen. In de komende Algemene Ledenvergadering van 2016 zal dit onderwerp als agenda-punt verder aan de orde komen.*

Aansluitend werd men verzocht naar buiten te gaan om bij de plaquettes de gesneuvelde militairen van de uit Assen vertrokken bataljons te herdenken. Een moment van stilte werd in acht genomen en een bloemstuk werd gelegd door de heren Visscher en Boers.

Tussen de middag werd gezamenlijk van de rijstmaaltijd genoten en om 16.00 uur werd de dag afgesloten door de heer Kees Eijkelenboom. Hij bedankte een ieder voor zijn/haar aanwezigheid en wenste allen een goede reis en wel thuis.

R. Grit

vfonds
investeert in
VREDE

Veteranenhotels

voor jong en oud

Meer informatie over onze hotels of andere aanbiedingen kunt u vinden op onze website: www.veteranenhotels.nl

Hotel De Foreesten (NL) ****

Midden in het groene hart van de Veluwe, aan de rand van het pittoreske dorpje Vierhouten, ligt 4* Hotel de Foreesten. Een aanrader voor wie op zoek naar rust is en van een natuurlijke omgeving wil genieten. De vele wandel- en fietsroutes voeren u langs uitgestrekte heidevelden en bossen en schilderachtige dorpjes. Bij terugkomst kunt u heerlijk nagenieten met een kop koffie bij de open haard in onze brasserie of in de jacuzzi.

Gortelseweg 8 • 8076 PS • Vierhouten • T: 0577-411323 • www.foreesten.nl

Hotel Eurotel Atlas (NL) ***

Is door de Nederlandse Hotel Classificatie geclassificeerd met drie sterren. Het hotel is gevestigd in het centrum van het gezellige en toeristische Valkenburg. Vanuit het hotel loopt u zo het warme hart van Valkenburg in met zijn winkelstraatjes, monumenten en musea en uiteraard kunt u hier volop genieten van de welbekende Limburgse vlaai.

Nieuweweg 7 • 6301 ES • Valkenburg • T: 043-6015341 • www.atlashotels.nl

Hotel De Oringer Marke (NL) ***

Belegen aan de brink in het dorp Odoorn is De Oringer Marke een ideaal uitgangspunt voor mooie fiets- en wandeltochten door de prachtige natuur van Drenthe. Het hotel bevindt zich bovendien op slechts zeven kilometer afstand van Emmen met zijn beroemde dierenpark. Uitstapjes naar museumdorp Orvelte, Bourtonga, Westerbork en het hunebedcentrum in Borger liggen op steenworp afstand.

Hoofdstraat 9 • 7873 BB • Odoorn • T: 0591-519000 • www.deoringermarke.nl

Hotel Panoramablick (D) ***

Hotel Panoramablick ligt op één van de mooiste en rustigste plekken van 't Sauerland, in het bergdorpje Wildewiese. Panoramablick is de ideale uitvalsbasis voor mooie wandel- en fietstochten of u kunt een bezoek brengen aan o.a. het vakwerkstadje Soest en de druipsteengrotten. In de winter, als er sneeuw ligt, kunt u skiën, langlaufen of rodelen vanuit het hotel.

Wildewiese 10 • 59846 Sundern-Wildewiese • T: 0049-(0)2395-1313 • www.hotelpanoramablick.nl

5-daags All Inclusive midweek arrangement

- 4 x logies in 2-persoonskamer
- 4 x uitgebreid ontbijtbuffet
- 4 x lunchpakket
- 4 x 3-gangen diner
- GRATIS consumpties van 18.00 tot 23.00 uur

incl. binnenlands gedistilleerd, bier, huiswijn, fri drank en sap

van maandag tot vrijdag
in één van deze
veteranenhotels

van
~~€ 231,-~~
€ 195,-

p.p. in vertrekjaar
van oktober tot mei
incl. boekingskosten

In het zomerseizoen (juni t/m september) is dit arrangement voor
veteranen € 229,- normaal 258,-p.p. (exclusief toeristenbelasting)

Bij ons betaalt u GEEN RESERVERINGSKOSTEN !

Van elk geboekt veteranenarrangement gaat 10 euro naar een fonds voor veteranenactiviteiten zoals middelen ondersteuning en de jaarlijkse veteranencruise voor gewonde veteranen!

in samenwerking met
veteraneninstituut